

Arrest

nr. 306 515 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIBI
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. DIBI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en een soennitische moslim van Pashtou-origine te zijn. U bent afkomstig uit Yaghiban, district Haska Mena, provincie Nangarhar. U woonde er uw hele leven. U liep school tot de zevende klas. U volgde gedurende die periode ook drie zomercursussen Engels.

In 2018 zou uw vader betrokken geweest zijn bij de kiescampagne van zijn vriend (...) die opkwam bij de parlementsverkiezingen. Op 1/2/1398 (volgens de Afghaanse jaartelling, komt overeen met 21 april 2019 in de Westerse jaartelling) werd uw vader binnen jullie dorp aangesteld als malek. Rond medio 2020 zou uw vader tevens met de lokale politie zijn beginnen samenwerken. Samen met vijf andere dorpingen – uw

vader werd aangesteld als commandant – vormde hij een verzetsgroep en werd hij gestationeerd in een post in Momanshahid, naast een Amerikaanse legerbasis. Uw vader zou deze beide functies hebben uitgeoefend tot hij werd vermoord op 15 asad 1400 (6 augustus 2021). Zowel in zijn hoedanigheid als malek als deze van commandant van de verzetsgroep zou uw vader geregeld vergadering georganiseerd hebben in jullie guesthouse naast jullie woning. Tijdens deze vergadering zou uw vader de dorpingen onder meer oproepen hebben om de overheid te steunen in de strijd tegen de taliban om zo de regio veilig te houden. Sinds uw vader als commandant van de verzetsgroep werd aangesteld zou u ook deze vergaderingen hebben bijgewoond. De laatste vier maanden voor zijn overlijden zou uw vader u de taak hebben gegeven om dagelijks voedsel en water naar zijn post te brengen. Daar uw vader wist dat bepaalde overheidsmedewerkers in realiteit samenwerkten met de Taliban vertrouwde hij enkel voedsel en water dat van zijn eigen gezin / woning kwam. U zou dagelijks zijn opgehaald door drie soldaten, tevens personeel van het districtshuis, die u samen met de voedselvoorraad naar de checkpoint waar uw vader was tewerkgesteld brachten. Op 3 saratan 1400 (24 juni 2021) zou jullie guesthouse 's nachts vernield zijn door een bom. Dit zou het werk geweest zijn van de taliban omwille van de vergaderingen die uw vader in het gasthuis organiseerde. Op 10 asad 1400 (1 augustus 2021) zouden u en de soldaten die u begeleidden op de terugweg naar huis nadat u voedsel en water had afgeleverd aan de werkpost van uw vader beschoten zijn door de taliban. Jullie bleven ongedeerd en u kon uiteindelijk veilig thuis geraken. Uw vader raadde u hierop aan voorzichtig te zijn bij de volgende voedselleveringen. Op 15 asad 1400 (met 6 augustus 2021) zou uw vader naar huis gekomen zijn. Hij vertrok echter later diezelfde dag terug naar zijn werkpost. Kort nadat hij de woning verliet zou hij zijn doodgeschoten. Politieagenten zouden zijn lichaam naar huis gebracht hebben en diezelfde avond zouden jullie hem begraven hebben. Na de moord op uw vader stopte u uw werkzaamheden en ging u ook niet meer naar school. U vreesde tevens voor uw leven en er werd beslist dat u het land diende te verlaten. Uw broer N.(...), die werkzaam was bij het Afghaans leger, besloot samen met u te vertrekken. Jullie verlieten drie dagen na de dood van uw vader via Nimrooz het land en reisden via Pakistan naar Iran. In Iran raakte u gescheiden van uw broer. U heeft tot op heden geen nieuws over waar hij is of wat met hem gebeurde. U vervolgde uw weg via Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk tot in België. In Bulgarije en Oostenrijk werd u opgepakt door de politie en naar een opvangcentrum gebracht. U zou er telkens vertrokken zijn omdat u naar België wou komen. U verzocht op 26 april 2022, een dag nadat u in België zou zijn aangekomen, om internationale bescherming.

Uw broer Ni.(...), die werkzaam was als journalist, verliet ondertussen eveneens Afghanistan. U heeft geen idee waar hij zich momenteel bevindt. Na uw vertrek uit Afghanistan had u nog een aantal keer contact met uw maternale oom. Via hem vernam u dat de Taliban sinds de machtsovername meermaals in uw ouderlijk huis langskwam op zoek naar u. Uw moeder en familie werden hierbij ook geslagen. Uw moeder verliet uiteindelijk, samen met uw drie jongere broers, de ouderlijke woning en verblijft bij uw maternale tante. U heeft op heden geen contact meer met uw familie; als u uw oom probeert te bellen neemt hij niet op.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor : uw originele taskara, twee legerbadges op naam van uw broer N.(...), een kaart op naam van uw broer Ni.(...), een geplastificeerde kleurenkopie van een badge van uw vader betreffende zijn werkzaamheden bij het verzet, een kleurenkopie van een kaart van de 'Independent Election Commission', een studentenkaart op uw naam, een diploma betreffende een Engelse cursus op uw naam, kleurenkopieën van verschillende foto's van uzelf, u met familieleden, u met uw collega's tijdens de voedselleveringen, u in vernielde guesthouse, u tijdens vergaderingen met uw vader en u op school, een kopie van handgeschreven documenten van de rechtbank betreffende uw vaders aanstelling als malek, een bevestiging van het districtshuis m.b.t. de aanstelling van uw vader als malek, een kopie van een stempelafdruk van uw vader als malek, de oude taskara van uw vader, kopieën van foto's van uw vader, uw vader na zijn overlijden, getuigen die tekenden voor aanstelling vader als malek, begraafplaats vader, groep mensen die deelnam aan vergaderingen van vader, kopieën van foto's van uw broer met provinciale gouverneurs van Nangharhar, kopie van een foto van uw vader met dorpingen en uw broer, kopieën van foto's van uw moeder nadat ze geslagen werd door de taliban, kopieën van foto's van uw broer Ni.(...) tijdens zijn werkzaamheden als journalist, kopieën van foto's en documenten betreffende uw broer N.(...) zijn werkzaamheden in het leger, een omslag van Aryana Speed Post en een omslag + verzendingsbewijs van DHL.

Na uw persoonlijk onderhoud maakte u middels uw advocaat twee aanpassingen over bij de notities van het persoonlijk onderhoud van 31.7.2023. Het ene betreft een aanpassing van een datum, de tweede betreft een correctie/ verduidelijking aangaande de locatie in uw dorp waar een bom zou zijn ontploft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient te worden opgemerkt dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

U verklaarde Afghanistan verlaten te hebben uit vrees voor uw leven en dit omwille van uw vaders en broers werkzaamheden voor de Afghaanse overheid. U werkte samen met uw vader. Jullie kenden reeds verschillende problemen met de taliban, i.c. jullie gasthuis werd vernield bij een bomaanslag, u werd beschoten en uw vader werd gedood. Ook na uw vertrek kwam de taliban nog meermaals bij uw moeder thuis naar u zoeken.

Om redenen die hieronder zullen worden uiteengezet moet echter besloten worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en vluchtmotieven.

Allereerst moet worden opgemerkt dat u zich bij uw aankomst in België ten onrechte als minderjarige liet registreren. U gaf als geboortedatum 30.04.2007 op, en verklaarde bij aankomst in België 15 jaar oud te zijn (zie informatie in uw administratief dossier). Aangezien er twijfels bestonden omtrent uw beweerde minderjarigheid werd u aan een medisch onderzoek onderworpen, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St. Rafaël (Leuven). Resultaat van deze test toonde aan dat u op 13 juni 2022 een leeftijd had van 21,5 jaar, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie informatie in uw administratief dossier). Hieruit volgt dat u op 13 juni 2022 minstens 19,5 jaar oud was en dus hoe dan ook meerderjarig. Uw opmerking dat u wel de waarheid vertelde en dat u uw originele taskara voorlegde waarop dit vermeld staat (zie CGVS1, p. 6), kan hier geen ander licht op werpen. Dat u zichzelf onterecht als minderjarige liet registreren, en aldus op deze manier de Belgische asielinstanties poogde te misleiden, is niet ernstig en houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in voor de beoordeling van u gehele geloofwaardigheid. Het mag immers duidelijk zijn dat van iemand die, zoals u, beweert zijn land van herkomst omwille van een vrees voor zijn leven te hebben verlaten en stelt nood te hebben aan internationale bescherming in alle redelijkheid mag verwacht worden dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt aangaande zijn persoon.

De originele taskara die u voorlegde om uw beweerde minderjarigheid aan te tonen, kan niet overtuigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De vraag dringt zich overigens ook op waarom u, indien u daadwerkelijk meent dat het resultaat van het medisch onderzoek niet correct is en u wel degelijk minderjarig bent, niet in beroep bent gegaan tegen de u toegekende beslissing. U had hiertoe immers wel degelijk de mogelijkheid, en dit staat ook duidelijk aangegeven in de 'kennisgeving' die u vanuit de Federale Overheidsdienst Justitie werd overgemaakt (zie informatie in uw administratief dossier).

Dient voorts nog te worden opgemerkt dat u ook aangaande eerdere verzoeken om internationale bescherming, i.c. voor uw komst naar België, niet de waarheid vertelde. U ontkende elders om internationale bescherming te hebben verzocht (zie CGVS2, p. 25). Echter, uit informatie in uw administratief dossier blijkt dat u op 1 april 2022 een verzoek indiende in Bulgarije en op 18 april 2022 een verzoek indiende in Oostenrijk. U hiermee geconfronteerd bleef u ontkennen reeds eerder verzoeken om internationale bescherming te hebben ingediend. U zou in Bulgarije en Oostenrijk zijn opgepakt door de politie en naar een opvangcentrum zijn gebracht. U zou er gewoon vertrokken zijn en naar België zijn verder gereisd (zie CGVS2, p. 26). Dit betreft vooreerst een blote bewering die u niet kan staven. Dat u, die beweert omwille van een vrees voor uw leven Afghanistan te hebben verlaten, het verdere verloop van de procedures die u er opstartte niet afwachtte, minstens duidelijk ook niet de moeite nam u te informeren naar uw eventuele mogelijkheden om internationale bescherming te krijgen, is ook niet ernstig en wijst erop dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u geen prioriteit heeft.

Het gebrek aan waarachtigheid van uw relaas en beweerde vrees voor vervolging blijkt voorts eens te meer uit volgende vaststellingen.

U verklaarde dat uw vader in Afghanistan betrokken was bij de kiescampagne van een vriend in het kader van de parlementsverkiezingen 2,5 à 3 jaar voor uw vertrek, vervolgens in 2019 werd gekozen als malek van jullie dorp en zich in 2020 aansloot bij het verzet. Uw vader werd gekozen als commandant en werkte in die hoedanigheid samen met de lokale politie en de Amerikanen. Uzelf zou gedurende 4 maanden uw vader geholpen hebben met het leveren van voedsel en water aan de post waar hij gestationeerd was. Verder verklaarde u dat uw broer jarenlang werkzaam was bij het leger. Omwille van jullie banden en samenwerking met de overheid kenden jullie verschillende problemen, i.c. de taliban pleegde een bomaanslag op jullie guesthouse, u werd beschoten door de taliban en uw vader werd vermoord.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat ten zeerste kan getwijfeld worden aan uw vaders beweerde aanstelling als malek van uw dorp.

U kwam dienaangaande niet verder dan het uiten van vage en weinig overtuigende verklaringen. U gevraagd hoe uw vader werd gekozen als malek van het dorp, stelde u dat hij gekozen werd door de dorpingen en de dorpsouderen. U gevraagd waarom hij specifiek werd gekozen, bleek u dit niet duidelijk te weten; misschien vertrouwden ze hem, zo stelt u. Uw vader had vroeger andere jobs en ze wisten dat hij de job van malek misschien kon (zie CGVS2, p. 5). Het mag al verbazen dat u niet duidelijk bleek te weten waarom net uw vader precies voor de functie van malek werd gekozen. Waarom ze uw vader zouden vertrouwen omwille van zijn vorige jobs – u bovendien eerder gevraagd naar uw vader zijn eventuele vroegere jobs noemde u overigens maar één job (zie CGVS1, p. 8) – is ook niet duidelijk. Blijkt immers dat uw vader voordien een eigen voedingswinkel had (zie CGVS1, p. 8). Op welke manier hij hiermee zijn vaardigheden als potentiële malek zou hebben kunnen aantonen, kan niet worden ingezien. U verder gevraagd wie de malek van uw dorp was voor uw vader werd aangesteld, bleek u dit niet weten. Dat u nog maar 13 jaar was toen uw vader werd aangesteld (zie CGVS2, p. 6), en dus mogelijks te jong om te weten wie voordien malek was, wordt in het licht van wat hierboven werd opgemerkt aangaande uw leeftijd niet aangenomen. Of de aanstelling tot malek al dan niet een levenslange functie was, wist u evenmin. U gevraagd naar zijn taken als malek haalde u enkel aan dat hij moest bemiddelen bij conflicten. U nogmaals gevraagd of uw vader nog taken had, stelde u dat hij ook lijsten opmaakte van arme mensen die dan werden overgemaakt aan het districtshuis zodat hij geld kon krijgen voor deze mensen. U dan gevraagd of dat zijn enige twee taken waren, haalde u dan plots nog een derde taak aan, i.c. als mensen bij het leger wilden dan hadden ze de handtekening en stempel van uw vader nodig (zie CGVS2, p. 6). Dat u telkens bijkomende taken opnoemde wanneer u hier herhaaldelijk naar werd gevraagd, is wel opmerkelijk. U gevraagd hoe zo'n bemiddeling verliep in geval van een conflict, bleek u dit niet te weten. U kwam niet verder dan op te merken dat uw vader samenzat met de twee partijen en tot een oplossing probeerde te komen. Ondanks uw verdere bewering dat uw vader soms wel over de bemiddelingen sprak, al vertelde hij geen discrete zaken, kon u slechts één conflict noemen waarbij hij zou bemiddeld hebben. Dit was niet zo'n discrete zaak, daarom vertelde hij wel over deze zaak maar niet over andere meer discrete zaken (zie CGVS2, p.7). Het is in deze dan toch opmerkelijk dat u van deze ene zaak waar u vader u wel over zou verteld hebben niet eens bleek te weten hoe dit conflict werd beslecht. U kwam niet verder dan vaagweg te stellen dat uw vader er was en dat het conflict werd opgelost (zie CGVS2, p. 8). U nog gevraagd wie er nog bij zo'n bemiddeling aanwezig was, naast de conflicterende partijen, bleek u dit ook niet duidelijk te kunnen aangeven. U stelde dat de dorpingen er zouden kunnen bij zijn, maar u wist het eigenlijk niet precies. Het mag evenwel duidelijk zijn dat het geen steek houdt dat uw vader u niets zou hebben verteld over de bemiddelingszaken waar hij bij betrokken was en dit omwille van de discretie, maar dat andere dorpingen dan wel aanwezig zouden zijn geweest bij dergelijke zaken. U voorts gevraagd of er ook stamleiders, dorpsouderen, ... aanwezig waren bij dergelijke bemiddelingen, had u er ook weer het gissen naar. U had geen informatie, zo stelde u, maar u vermoedt van wel (CGVS2, p. 7).

Het hoeft geen betoog dat voorgaande vaststellingen de nodige vragen doen rijzen bij uw beweringen aangaande uw vaders werkzaamheden als malek in uw dorp. Gezien uw vader, naar u beweert, twee jaar lang deze functie zou hebben uitgeoefend én gelet op bovenstaande vaststellingen aangaande uw leeftijd – u blijkt minstens ruim vier jaar ouder te zijn dan u wil laten uitschijnen – kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u op een overtuigende manier over uw vaders werkzaamheden en taken zou kunnen vertellen. Dit niet in het minst daar uw beweerde problemen in Afghanistan mede aan deze functie zouden gelinkt zijn en aldus raken aan de kern van uw relaas.

Moet hier bovendien worden vastgesteld dat u van uw vaders functie als malek ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen. Alle voorgelegde documenten betreffen louter kopieën waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend temeer daar de authenticiteit van deze stukken niet kan worden nagegaan. De kopieën van de foto's kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande. Uit de voorgelegde foto's kan niet worden afgeleid wie de afgebeelde persoon is. Uit de print van de

stempelafdrukken kan evenmin enige informatie worden afgeleid aangaande de persoon in kwestie en uw eventuele band met deze persoon. Dat u de oude taskara op naam van, naar u stelt, uw vader voorlegt, wijzigt hier ook niets aan. Immers, dit document betreft louter de persoonsgegevens van de op de taskara vermelde persoon maar spreekt zich op geen enkele manier uit over uw eventuele band met deze persoon. Ook al zou het ten andere vaststaan dat de voorgelegde foto's en taskara uw vader betreffen, quod non, dan nog wijzigt dit niets aan voorgaande. Immers, deze taskara en foto's spreken zich op geen enkele manier uit over de functie(s) die uw vader zou hebben gehad. Wat de brief van de rechtbank betreft kan nog worden opgemerkt dat dit een louter met de handgeschreven document betreft dat door éénieder of op eender welk moment kan zijn opgesteld. Zoals reeds opgemerkt kunnen alle Afghaanse documenten bovendien makkelijk tegen betaling verkregen worden waardoor hun bewijswaarde sowieso quasi nihil is.

U verklaarde voorts dat uw vader zich medio 2020 aansloot bij het verzet en als commandant van zijn groep werd aangesteld. Echter, ook hier wist u geenszins te overtuigen.

U bleek vooreerst niet in staat hieromtrent duidelijke en overtuigende verklaringen af te leggen. U gevraagd hoe uw vader bij dit verzet terecht kwam, kwam u niet verder dan op te merken dat de overheid de mensen opriep naast hen te staan om de dorpen te verdedigen waarna uw vader sommige mensen van het dorp meenam en een groep oprichtte (zie CGVS1, p. 8). U later nogmaals gevraagd hoe uw vader precies bij die groepering terecht kwam en wie dat oprichtte, bleef u vaagweg herhalen dat groeperingen werden opgericht door de mensen en zo kwam uw vader erbij. Hoe het allemaal gebeurde weet u niet en hoe uw vader er juist bij betrokken raakte, daar heeft u ook geen informatie over (zie CGVS2, p. 12). Het is voorts ook opmerkelijk dat waar u aanvankelijk liet uitschijnen dat het uw vaders eigen keuze was om een verzetsgroep op te richten met een aantal mensen uit het dorp en dat iedereen dit vrijwillig kon kiezen (zie CGVS1, p. 8 en 10), u later liet optekenen dat uw vader door alle inwoners van het dorp gekozen werd om bij het verzet te gaan (zie CGVS1, p. 13). Ondanks uw verklaring dat uw vader samen met vijf dorpingen een groep vormde, kon u niet zeggen wie de vijf andere dorpingen waren. U gevraagd hoe het komt dat u niet kon aangeven wie de collega's van uw vader waren, haalde u aan dat het een grote regio is en u enkel uw familie en de dorpingen kent. U er hier dan op gewezen dat u nochtans verklaarde dat de vijf collega's van uw vader ook uit uw dorp afkomstig waren, ontweek u de vraag en herhaalde u nogmaals dat het een grote regio is en u niet iedereen kent (zie CGVS1, p. 9 en CGVS2, p. 13). U gevraagd of er nog andere mensen gestationeerd waren in de post waar uw vader werkte, moest u weerom het antwoord schuldig blijven (zie CGVS1, p. 9). Naast uw vaders werkpost zou voorts een Amerikaanse basis gevestigd zijn geweest. Echter, wat de naam van deze basis was en wie daar juist gestationeerd was, kon u dan weer niet zeggen (zie CGVS1, p. 9). U gevraagd naar uw vader zijn specifieke taken bij het verzet, kwam u ook niet verder dan het uiten van vage, algemene beweringen. Zo stelde u dat 'ze die plaats daar moesten beschermen'. U gevraagd of uw vader en zijn kompanen dan altijd daar op diezelfde plaats bleven en nogmaals gevraagd wat ze daar dan concreet deden, herhaalde u gewoon 'ze moesten het land beschermen, ze waren daar'. U gaf uiteindelijk aan er niet zoveel van te weten, ze waren daar om de mensen te verdedigen. Of er gevechten waren, weet u niet. Ze moesten ook zichzelf verdedigen (zie CGVS1, p. 9 en 10). U in het kader van uw tweede onderhoud nogmaals uitdrukkelijk gevraagd naar uw vaders taken binnen de verzetsgroep beperkte u zich tot de loutere opmerking dat uw vader commandant was en dat het zijn taak was om alles te vertellen aan de dorpingen, i.c. dat ze de overheid moesten steunen. U erop gewezen dat dit hetgene was wat uw vader aan de dorpingen zou hebben meegedeeld tijdens de vergaderingen in het dorp én u dan nogmaals expliciet gevraagd wat uw vader moest doen in de post waar hij gestationeerd was, bleef u gewoon zonder meer herhalen dat hij daar was met vijf collega's en dat hij samen ging met de buitenlanders. Als de Amerikanen ergens gingen, dan ging uw vader altijd mee. U gevraagd waar uw vader dan ging en wat hij er moest doen, antwoordde u naast de kwestie en beperkte u zich tot de opmerking 'al de opdrachten werden gegeven door de buitenlanders' (zie CGVS2, p. 13). Op welke plaatsen uw vader nog zoal kwam en hoe vaak hij zo op verplaatsing ging, wist u niet (zie CGVS2, p. 14). U kon ook slechts één verhaal of incident vertellen waar uw vader bij betrokken zou geweest zijn, i.c. een gevecht met de Taliban in Momanshahid (zie CGVS2, p. 14). Waar u bovendien in het kader van uw tweede onderhoud verklaarde dat uw vader altijd meeging op verplaatsing met de buitenlanders, bleek u in het kader van uw eerste onderhoud niet te weten of uw vader, met uitzondering van het ene gevecht in Momanshahid waar hij aan deelnam, nog ooit naar andere plaatsen meeging op verplaatsing (zie CGVS1, p. 15). U gewezen op deze ongerijmdheid herhaalde u gewoonweg te weten dat uw vader altijd deelnam (zie CGVS2, p. 14). Andere gevechten of regio's waar uw vader zou geweest zijn of waar hij aan deelnam, kon u op geen enkel moment noemen (zie CGVS2, p. 14). U gevraagd naar de samenwerking van de verzetsgroep met de overheid en hoe dit geregeld werd, moest u weerom stellen hierover geen informatie te hebben. Voor zover u weet kregen ze hun loon van de overheid. Of de mensen die zich aansloten bij deze groep dan ook eerst een opleiding konden volgen, onder meer om te leren omgaan met een wapen, wist u evenmin (zie CGVS1, p. 10). Gezien uw verklaringen dat uw vader commandant was, werd u gevraagd welk symbool hij had op zijn uniform. Opnieuw ontweek u de vraag en stelde u enkel dat hij hoofd van de groep was. U nogmaals uitdrukkelijk gevraagd welk symbool uw vader

had, kwam u niet verder dan op te merken dat hij wel iets op zijn borst had, maar u wist uiteindelijk niet wat het was (zie CGVS1, p. 13).

U verklaringen overstijgen het vage en algemene niet en kunnen dan ook niet overtuigen. Dat uw vader als commandant van de verzetsgroep eveneens vergaderingen in het dorp organiseerde, waaraan ook u deelnam (zie CGVS2, p. 9), kan dan ook niet worden aangenomen. Dit blijkt voorts eens te meer uit volgende bevindingen. U werd herhaaldelijk gevraagd wie zoal bij deze vergaderingen aanwezig was, doch u bleef weerom vage antwoorden spuien. U antwoordde: 'de mensen van onze regio'. U gevraagd wie dat dan zoal waren, herhaalde u 'iedereen van onze regio'. U dan gevraagd namen te noemen van mensen die deelnamen, kon u er slechts twee noemen, i.c. N.(..) en W.(..), leerkrachten uit uw dorp (zie CGVS2, p. 9 en 10). U gevraagd welke personen, meer bepaald wat hun functie was, nog meer deelnamen aan de vergaderingen ontweek u weerom de vraag (zie CGVS2, p. 10). U de vraag nog een derde keer gesteld, merkte u uiteindelijk nog op dat ook een soort verantwoordelijke van de overheid, politie, aanwezig was. In tegenstelling tot uw eerdere bewering dat u slechts twee personen bij naam kende, bleek u nu plots ook deze persoon bij naam te kennen, i.c. A.(..) (zie CGVS2, p. 10). U er dan tot slot op gewezen dat deze vergaderingen de veiligheid van de regio betroffen en nogmaals gevraagd wie dan op zo'n vergadering aanwezig was, hield u het weerom op: "De mensen van het dorp die mijn vader hadden gekozen. Mijn vader moest spreken met hen" (zie CGVS2, p. 10). U kan met uw verklaringen geenszins overtuigen aanwezig te zijn geweest op vergaderingen die door uw vader, als commandant van de verzetsgroep, georganiseerd zouden zijn in het kader van de veiligheid van het dorp of regio. Ook deze bevinding haalt de waarachtigheid van uw beweringen aangaande uw vaders betrokkenheid bij het verzet duidelijk onderuit.

Er wordt van u niet verwacht dat u alle details over uw vaders werkzaamheden zou kunnen geven, doch er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u toch enige basiskennis zou hebben over uw vaders werkzaamheden bij de betreffende verzetsgroep. Dit gezien u zelf verklaarde heel blij te zijn geweest dat uw vader deze job deed en er aldus toch een zekere interesse van u in uw vaders werkzaamheden kan verondersteld worden (CGVS1, p. 14). Daarenboven zou u, omwille van uw vaders betrokkenheid bij deze groep én gezien uw eigen samenwerking met uw vader en zijn verzetsgroep – u zou gedurende vier maanden dagelijks naar de werkpost van uw vader zijn geweest om voedsel en water te leveren én aanwezig geweest zijn bij de vergaderingen die door uw vader zouden zijn georganiseerd - problemen hebben gekend in Afghanistan. Uw quasi onbestaande kennis raakt aan de kern van uw relaas en doet dan ook verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid en beweerd vrees.

U kan bovendien ook van uw vaders beweerd werkzaamheden bij het verzet geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorleggen. In navolging van wat hierboven reeds werd opgemerkt dient ook hier te worden onderlijnd dat uit de voorgelegde stukken, i.c. de badge van uw vader van de verzetsgroep en de foto's waarop uw vader tijdens bijeenkomsten te zien is, op geen enkele manier kan worden afgeleid dat deze stukken uw vader betreffen of afbeelden. Zoals hierboven reeds opgemerkt kan de oude taskara op naam van, naar u stelt, uw vader hier ook geen ander licht op werpen. De badge van de verzetsgroep betreft voorts een loutere kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien legde u dit document ook niet voor ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen (zie supra). Het is bovendien opmerkelijk dat de achterkant van de kaart in het Chinees is opgesteld en het opschrift 'Glue Card' vermeldt. De kopieën van de foto's van, naar u meent, uw vader tijdens vergaderingen, voegen ook niets wezenlijks toe. Foto's kunnen immers ook makkelijk geënceneerd zijn. Deze foto's spreken zich daarenboven hoe dan ook niet uit over het tijdstip en de reden van deze bijeenkomst(en) noch is uit de foto's enige informatie af te leiden over de hoedanigheid waaronder uw vader – voor zover het al zou vaststaan dat uw vader op deze foto's te zien is – bij deze bijeenkomsten aanwezig was.

Rekening houdende met voorgaande, mag het duidelijk zijn geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat uw vader werkzaam was bij het verzet. Logischerwijs volgt hieruit dat evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw beweerd samenwerking met uw vader in het kader van de voedselleveringen aan zijn werkpost en de problemen die u, alsook uw familie, mede omwille hiervan zou hebben gekend. Dit blijkt bovendien ook duidelijk uit de overige vaststellingen (zie infra).

U haalde voorts nog aan dat uw vader ook werkzaam was bij de kiescampagne van een vriend tijdens de parlementsverkiezingen twee à drie jaar voor uw vertrek uit het land. Uw verklaringen hierover bleken opnieuw maar weinig overtuigend. U kon niet precies aangeven wanneer uw vader bij deze campagne betrokken zou zijn geweest noch kon u verduidelijken wat zijn taken precies waren. Uw vader heeft deelgenomen aan de verkiezingen alsook aan de campagnes, zo stelde u. U gevraagd wat uw vader juist deed in het kader van de campagne stelde u het volgende: 'Hij had een kaart rond zijn nek en stond voor de deur waar de verkiezingen moesten gebeuren'. U nogmaals gevraagd wat hij precies moest doen in de aanloop naar de verkiezingen in het kader van de campagne, kon u hier niets over zeggen. U vervolgde nog dat elke parlementair zijn eigen comité had. U dan nog gevraagd wat uw vader zijn taken juist waren binnen

dat comité moest u eveneens het antwoord schuldig blijven. U herinnert zich enkel dat hij voor de deur stond. Of de parlementair uiteindelijk verkozen werd, daar had u het gissen naar. U dacht echter van wel (zie CGVS2, p. 10 en 11). Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen aangaande deze activiteit van uw vader ook totaal niet kunnen overtuigen. Dat u bovendien van deze activiteit van uw vader met geen woord heeft gerept bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) spreekt verder boekdelen. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u, indien u daadwerkelijk meent (mede) omwille hiervan een nood te hebben aan internationale bescherming, hiervan wel degelijk ook reeds melding zou hebben gemaakt bij de DVZ. Dat u bij de DVZ weinig tijd had (zie CGVS2, p. 12), volstaat niet als verklaringen hiervoor. Immers, u bij aanvang van uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS gevraagd of u bij de DVZ alles in grote lijnen had kunnen aanbrengen, antwoordde u bevestigend: u vertelde er naar eigen zeggen wel alles maar geen details (zie CGVS1, p. 2 en 3). Het mag duidelijk zijn dat een eventuele betrokkenheid van uw vader bij een verkiezingscampagne geenszins als een detail kan beschouwd worden indien u thans meent omwille van deze functie bij en samenwerking met een voormalige overheidsfunctionaris nood te hebben aan internationale bescherming.

Dat u een kleurenkopie van een badge betreffende uw vermeende vaders betrokkenheid bij de kiescampagne voorlegde kan duidelijk ook niets wijzigen aan voorgaande. In navolging van wat reeds herhaaldelijk werd opgemerkt kan de authenticiteit van deze kopie niet worden nagegaan én spreekt ook dit document zich hoe dan ook niet uit over wie de persoon op de badge is en wat uw eventuele band met deze persoon is. Dit document kan dan ook geenszins worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs betreffende uw vaders beweerde betrokkenheid bij een kiescampagne.

Wat er ook van zij, u blijkt in Afghanistan hoe dan ook nooit enig probleem te hebben gekend omwille van uw vaders (beweerde) betrokkenheid bij de verkiezingscampagne noch blijkt iemand anders van uw familie hierom ooit, en dit tot op heden, problemen te hebben gekend (zie CGVS2, p. 11). Dat het wel mogelijk is dat er problemen zouden zijn omwille hiervan (zie CGVS2, p. 12), kan logischerwijs niet volstaan.

Tot slot haalde u nog aan dat uw broer N.(...) jarenlang werkzaam was bij het Afghaans leger. U linkt uw problemen met de taliban eveneens aan dit profiel. Echter, ook hier moet worden opgemerkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen betreffende uw broer zijn jarenlange werkzaamheden in Helmand, en dit gezien uw weerom quasi onbestaande kennis hierover. Zo bleek u niet te weten wanneer uw broer bij het leger begon te werken noch kon u zeggen hoelang hij bij het leger werkzaam zou zijn geweest (zie CGVS1, p. 18). U bleek ook niet in staat duidelijk aan te geven welke rang(en) uw broer bij het leger zou gehad hebben. Zo verklaarde u aanvankelijk dat uw broer eerst gewoon soldaat was en later de graad van 'breedmal' kreeg. Later stelde u dat hij begon als officier alvorens hij breedmal werd (zie CGVS1, p. 18). U hier om verduidelijking gevraagd, paste u uw verklaringen weer aan en ontkende u dat uw broer officier was (zie CGVS1, p. 19). Beschikbare informatie toont aan dat 'breedmal' volgende rangen omvat, i.c. 'lance corporal', 'corporal', 'sergeant' en 'staff sergeant' (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). U gevraagd naar het logo van uw broer toen hij de functie van 'breedmal' had, beschreef u het logo van 'korporaal' (zie CGVS1, p. 20) en u legde in het kader van uw tweede onderhoud ook een foto voor van het betreffende logo (zie informatie in uw administratief dossier). U uitdrukkelijk gevraagd of uw broer ooit sergeant was bij het leger, stelde u echter uitdrukkelijk van niet (zie CGVS1, p. 21). Hieruit volgt dan ook dat u met uw verklaringen dat uw broer 'breedmal' was, aldus bedoelde dat hij 'korporaal'. Het mag in deze dan wel verbazen dat op de kopie van de legerbadge op naam van, naar u meent, uw broer staat aangegeven dat hij 'sergeant' was (zie informatie in uw administratief dossier). U verklaarde voorts dat uw broer altijd gestationeerd was in Helmand. U gevraagd naar de naam van de basis, bleek u die niet te kennen. Evenmin herkende u de naam van de basis wanneer u deze werd genoemd (zie CGVS1, p. 20 en 21). U gevraagd naar het werkschema van uw broer bleek u ook dit niet te weten. U later gevraagd of hij naar huis kwam, hoe vaak hij kwam en hoelang hij dan thuis bleef, verklaarde u dat hij één keer per jaar naar huis en dan voor een maand thuis bleef alvorens weer te vertrekken (zie CGVS1, p. 19). U dan gevraagd hoeveel keer hij zo naar huis kwam aangezien hij slechts één keer per jaar kwam, moest u het antwoord schuldig blijven. Nu klonk het bovendien dat hij de mogelijkheid had om één of twee keer per jaar naar huis te komen (zie CGVS1, p. 19). U verder gevraagd wat uw broer vertelde over zijn werk hield u het vaagweg op 'hij vertelde dat ze naar de gevechten gingen, dat ze hen ook aanvielen' (zie CGVS1, p. 19). Waar uw broer ging vechten, wist u niet. Of uw broer ook op andere plaatsen ging vechten dan in Helmand, was u ook niet duidelijk. U kon geen collega's noemen van uw broer en hoelang de opleiding duurde die hij volgde alvorens hij als militair werd tewerkgesteld, was u ook niet duidelijk. Evenmin kon u zeggen welke opleidingen uw broer zoals volgde (zie CGVS1, p. 19 en 20). Op de vraag of uw broer met een burgervliegtuig of een militair vliegtuig vanuit Helmand in verlof kwam naar huis, repliceerde u vaagweg dat hij met een groot vliegtuig kwam, misschien was het een militaire vliegtuig (zie CGVS1, p. 20). Het embleem van het korps waar uw broer bij tewerkgesteld was, kon u ook niet beschrijven. U gevraagd naar het logo van uw broer toen hij gewoon soldaat was, moest u voorts weerom het antwoord schuldig blijven (zie CGVS1, p. 21).

In het licht van al voorgaande vaststellingen moet dan ook besloten worden dat ook aangaande uw broer zijn beweerde werkzaamheden bezwaarlijk kan gesteld worden dat u overtuigend kon vertellen. Nochtans beroept u zich in het kader van uw verzoek eveneens ook op N.(...) zijn (beweerde) werkzaamheden bij het leger om uw vrees voor vervolging te staven. Er kan dan ook in alle redelijkheid verondersteld worden dat u dienaangaande wel degelijk duidelijke en overtuigende verklaringen zou kunnen afleggen.

Bovendien blijkt u ook hier weer niet in staat enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs te kunnen voorleggen. Zoals reeds hierboven aangehaald vermeldt de badge de rang 'sergeant' terwijl uw broer nooit deze rang zou hebben gehad volgens u (zie supra). Naast deze opmerkelijke vaststelling kan voorts nog worden opgemerkt dat alle voorgelegde stukken weerom louter kopieën betreffen waaraan, zoals reeds meermaals aangehaald, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Moet bovendien ook hier worden opgemerkt dat op geen enkele manier uit de voorgelegde stukken kan worden afgeleid wie de persoon in kwestie is noch wat uw band is met deze persoon. U legde de stukken daarenboven ook duidelijk niet voor in het kader van overtuigende en geloofwaardige verklaringen. Al het voorgaande, in combinatie met de objectieve informatie waaruit duidelijk blijkt dat alle Afghaanse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden, maakt dat aan de voorgelegde stukken dan ook geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. De foto van het insigne van 'korporaal' dat u in het kader van uw tweede onderhoud voorlegde, voegt niets toe aan uw verklaringen. Dat dit een foto van het insigne van uw broer betreft, kan op geen enkele manier uit deze foto worden afgeleid.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de verschillende functies en activiteiten van uw vader noch aan uw broers voormalige werkzaamheden bij het Afghaans leger, wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die u en uw familie met de Taliban zouden hebben gekend omwille van jullie link met de voormalige Afghaanse overheid – er zou een aanslag gepleegd zijn op jullie guesthouse, u zou zijn beschoten toen u terugkwam van een voedsellevering aan uw vaders verzetsgroep, uw vader zou zijn vermoord en de Taliban zouden tot op heden naar u op zoek zijn – compleet onderuit gehaald. Ook volgende vaststellingen aangaande deze feiten wijzen er eens te meer op dat uw relaas elke waarachtigheid ontbeert.

*Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets over de aanslag / vernieling van jullie guesthouse noch over de moord op uw vader. U verklaarde bij DVZ enkel dat u instond voor de voedselleveringen aan uw vaders werkpost, op een dag beschoten werd en vervolgens direct wegluchtte met uw broer (zie vragenlijst DVZ). U hierop gewezen haalde u aan dat u bij de DVZ niet veel tijd had en niet weet wat u allemaal vertelde. U zou bij aanvang van uw eerste gehoor ook gezegd hebben dat u bij de DVZ een fout maakte (zie CGVS2, p. 24). U kan geenszins overtuigen. Immers, u bij aanvang van uw eerste gehoor gevraagd naar uw interview bij de DVZ haalde u enkel aan dat er twee fouten in het verslag staan, i.c. het moment van u vertrek – voor of na de machtsovername – en de aanwezigheid van uw broer op het moment dat u zou zijn beschoten – hij was hier bij niet aanwezig terwijl in uw DVZ verslag vermeld staat dat hij wel samen was met u toen (zie CGVS1, p. 2). U hierop gewezen en voorgelezen wat u in het kader van uw eerste gehoor hierover verklaarde, merkte u op dat u dan misschien bent vergeten de moord van uw vader 'te corrigeren' (zie CGVS2, p. 24). Het hoeft geen betoog dat dit niet kan worden aangenomen. Immers, volgens wat u voor het CGVS verklaarde betrof de (beweerde) moord op uw vader nét de gebeurtenis op basis waarvan werd besloten dat u Afghanistan diende te verlaten. Er kan dan ook in alle ernst verwacht worden dat u deze gebeurtenis wel degelijk zou hebben aangehaald bij de DVZ, dan toch minstens bij aanvang van uw eerste gehoor zou hebben aangegeven dat dit essentiële element niet vermeld staat in het DVZ verslag. U nog uitdrukkelijk gevraagd naar de reden waarom u de aanslag op jullie guesthouse bij de DVZ niet vermeldde, bevestigde u eerst dat u dit inderdaad niet heeft aangehaald. U nogmaals gevraagd naar de reden hiertoe, haalde u aan dat u werd gezegd dat er weinig tijd was. U voegde er nog aan toe dat u wel foto's van jullie vernielde guesthouse voorlegde (zie CGVS2, p. 24). Ook dit kan totaal niet overtuigen. U haalde bij aanvang van uw eerste gehoor op het CGVS weliswaar aan dat u niet veel tijd had bij de DVZ maar u zou er wel **alle redenen** voor uw vertrek uit Afghanistan in grote lijnen verteld hebben, u haalde bij de DVZ enkel geen details aan (zie CGVS1, p. 2 en 3). Uw poging de flagrante omissies te weerleggen betreffen loutere postfactum verklaringen die duidelijk niet kunnen volstaan.*

Dat u bovendien foto's van jullie vernielde guesthouse zou hebben voorgelegd bij de DVZ kan niet worden aangenomen, zoals duidelijk blijkt uit uw administratief dossier (zie 'ontvangstbewijs documenten' DVZ).

Naast deze flagrante omissies bleken uw verklaringen over uw beschieting, die u dan wel aanhaalde voor de DVZ, daarenboven niet te stroken met wat u voor het CGVS aanhaalde. Immers, waar u voor de DVZ verklaarde dat u na de beschieting direct wegluchtte met uw broer, verklaarde u voor het CGVS dat u na de beschieting naar huis ging en vervolgens uw werkzaamheden, i.c. de voedselleveringen, nog verderzette, dit tot aan de moord op uw vader (zie CGVS2, p. 20 en 21).

Wat de moord op uw vader betreft, blijken uw onderlinge verklaringen bij het CGVS ook niet met elkaar te stroken. Zo verklaarde u in het kader van uw eerste gehoor dat uw vader werd gedood toen hij zich van bij u thuis opnieuw naar de werkpost van de verzetsgroep begaf (zie CGVS1, 24). U situeerde dit nadat u zelf zou zijn beschoten (zie CGVS2, p. 18). U later tijdens het onderhoud gevraagd hoeveel tijd nadat u beschoten werd uw vader naar huis kwam, verklaarde u nu dat uw vader niet meer levend naar huis kwam. Hij was in dienst en was onderweg naar huis toen hij werd vermoord (zie CGVS2, p. 23). U gewezen op uw eerdere verklaringen paste u uw verklaringen aan. U merkte op: 'Nee, ik zeg nog steeds dat hij toen hij van huis naar het werk ging werd gedood' (zie CGVS2, p. 23). Dit is niet ernstig daar u eerder ook uitdrukkelijk verklaarde dat uw vader niet meer levend naar huis kwam nadat u werd beschoten (zie supra). Voorgaande vaststelling in combinatie met uw complete nalatigheid bij de DVZ de beweemde moord op uw vader te vermelden, bevestigen duidelijk de ongeloofwaardigheid van deze gebeurtenis.

Tot slot, doch niet in minst, dient nog te worden gewezen op verschillende onaannemelijkheden in uw verklaringen.

U verklaarde gedurende vier maanden dagelijks water en voedsel te hebben gebracht naar uw vaders werkpost. Uw vader zou u op een dag gezegd hebben dat u vanaf dat moment moest instaan voor de leveringen. U zou hierbij dagelijks worden bijgestaan door drie personen werkzaam in het districtshuis. Deze personen kwamen u elke dag op hetzelfde tijdstip bij u thuis ophalen en zij brachten u vervolgens terug naar huis. Tijdens een van deze ritten zouden jullie beschoten zijn door de Taliban. Vooreerst kan u niet verduidelijken waarom uw vader u op een bepaald moment de opdracht gaf te helpen met de voedsel- en waterleveringen. Immers, op het moment dat uw vader u hiertoe de opdracht zou gegeven hebben, zou hij zelf al acht maanden bij het verzet actief geweest zijn en werden de water- en voedselleveringen aldus gedurende die acht maanden dat uw bijstand niet vereist was op een andere manier geregeld. Wat er dan veranderde en waarom u plots na acht maanden geacht werd uw vader bij te staan, kan u niet verduidelijken. Uw vader zou u dat zo gezegd hebben en u aanvaardde dit zonder meer. U heeft uw vader hier nooit om enige uitleg gevraagd (zie CGVS2, p. 17 e.v.). Dit is niet ernstig. Zeker gezien het risico dat een dergelijke opdracht voor u met zich meebracht kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat jullie het hierover toch zouden gehad hebben. Verder kan ook totaal niet worden ingezien waarom uw bijstand bij deze beweemde voedsel- en waterleveringen vereist zou geweest zijn. U verklaarde dat uw vader wou dat u dit deed uit vrees dat er misschien gif in het voedsel zou gemengd worden. U deed deze leveringen echter niet alleen, maar werd dagelijks door mensen van de overheid, werkzaam bij het districtshuis, opgehaald en terug afgezet bij u thuis. Uw vader zou dit zo geregeld hebben als veiligheidsmaatregel voor u: uw vader kende deze mensen (CGVS1, p. 15 en 16). U laat met uw verklaringen uitschijnen dat uw vader deze mensen vertrouwde. Als uw vader deze mensen dan toch vertrouwde, kan niet worden ingezien waarom hij dan zou eisen dat u ook dagelijks uw leven zou wagen. Terzelfdertijd liet u echter ook optekenen dat sommige mensen van de overheid samenwerkten met de vijand; wie dat waren was niet geweten (CGVS1, p. 11). Hoe de bijstand door deze mensen dan een extra beveiliging voor u zou kunnen geweest zijn, is totaal onduidelijk. U hier naar gevraagd, gaf u overigens ook zelf toe dat uw 'begeleiders' of één van hen mogelijks met de vijand samenwerkten. U wist dat het levensgevaarlijk was maar had geen andere keuze (zie CGVS1, p. 16). Dat uw vader u aan een dergelijk risico zou blootstellen, is weerom niet ernstig.

De manier waarop de voedsel- en waterleveringen gebeurden snijdt ook geen hout. Iedereen in het dorp zou geweten hebben dat uw vader bij het verzet werkte alsook dat u dagelijks instond voor de voedselleveringen. Dat dit alles niet meer in het geheim gebeurde mag al ten eerste verbazen, zeker in het licht van uw eigen verklaringen dat men niet kon weten wie mogelijks wel of niet met de vijand samenwerkte (zie CGVS1, p. 16). Dat uw regio in handen van de overheid was en de Taliban er niet konden komen, kan jullie onvoorzichtigheid bij de beweemde dagelijkse voedselleveringen totaal niet verklaren. Immers, volgens uw verklaringen zou jullie guesthouse reeds vernield zijn voor u zou zijn beschoten. De Taliban zaten achter de aanslag op jullie guesthouse (zie CGVS2, p. 18). Hieruit blijkt aldus dat de Taliban wel degelijk de mogelijkheid hadden zich in uw dorp te begeven. Rekening houdende met uw eigen verklaringen dat men niet kon weten wie eventueel samenwerkte met de Taliban, houdt het dan ook volstrekt geen steek dat u zo openlijk dagelijks voedsel en water zou gaan leveren zijn. Dat u en uw begeleiders hierbij dan ook totaal geen veiligheidsmaatregelen in acht zouden nemen – u werd elke dag op hetzelfde uur opgehaald met een auto van de overheid, jullie namen elke dag dezelfde weg door Taliban-gebied en een uur later werd u terug thuis afgezet – tart elke verbeelding. Hiermee gaven jullie potentiële vijanden immers wel heel makkelijk de mogelijkheid jullie te treffen.

Dat u voorts de voedselleveringen zou zijn blijven verderzetten en uw vader, alsook uw broer nog in verlof naar huis kwam, dit tot aan de beweemde moord op uw vader, is eens te meer onaannemelijk indien uw verklaringen aangaande de overige problemen en werkzaamheden van uw vader en broer de waarheid betreffen. Immers, indien jullie guesthouse daadwerkelijk zou zijn vernield omwille van de vergaderingen die uw vader er hield in het kader van zijn activiteiten bij het verzet (zie CGVS2, p. 19) én ook u vervolgens zou zijn beschoten, kan toch in alle redelijkheid verondersteld worden dat uw vader alles in het werk zou gesteld

hebben om zowel zichzelf alsook zijn gezin te beschermen. U gevraagd naar uw vaders reactie na de vernieling van jullie guesthouse stelde u: 'niets'. Jullie zouden ook niet eens de moeite genomen hebben uw broer N.(...) te verwittigen. Jullie wilden hem geen stress bezorgen (zie CGVS2, p. 23). Dat jullie, in de wetenschap dat de Taliban jullie in het vizier hadden, niet zouden hebben stilgestaan bij het feit dat uw broer mogelijks naar huis zou komen in verlof én bijgevolg ook zou kunnen worden aangevallen – iedereen in het dorp was immers op de hoogte van uw broer zijn werkzaamheden bij het leger (zie CGVS2, p. 4) en jullie konden niet weten wie potentieel meewerkte met de vijand (zie supra) – kan niet worden aangenomen in geval van een waarachtig relaas. Uw vader zou ook zijn vergaderingen gewoon hebben verdergezet, dit op een veld naast het vernielde guesthouse. Veiligheidsmaatregelen nam hij niet, maar de mensen steunden hem. U en uw overige familieleden gaf hij de raad om voorzichtig te zijn. Uw vader zelf bleef ook nog elke maand naar huis komen (zie CGVS2, p. 19 en 20). Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen hier totaal niet kunnen overtuigen. U zou vervolgens beschoten zijn. Ook na deze gebeurtenis bleken jullie geen maatregelen ter jullie bescherming te hebben genomen. Uw broer vroeg of de schoten voor jullie bedoeld waren en uw vader vroeg of u ok was. Verder zou uw vader u nog hebben aangeraden om 's nachts niet buiten te komen (zie CGVS2, p. 21). Hoe dit u zou hebben moeten beschermen kan niet worden ingezien gezien jullie guesthouse 's nachts door de Taliban zou zijn vernield. Tot slot zou uw vader er ook, nadat u zou zijn beschoten, geen graten in gezien hebben nogmaals naar huis te komen. Het totale gebrek aan logica in jullie manier van handelen doorheen uw hele relaas, wijst er duidelijk op dat aan de beweerde werkzaamheden van uw vader, broer alsook uzelf, én bijgevolg de problemen die jullie omwille hiervan zouden hebben gekend, niet het minste geloof kan worden gehecht.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken

gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nangarhar.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*

c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het

aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding

zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. Uw taskara werd hierboven reeds besproken en er werd vastgesteld dat aan dit document geen bewijswaarde kan worden toegekend. Dat de overige stukken die u 'op uw naam' voorlegt, i.c. een studentenkaart en een diploma betreffende een Engelse cursus, daadwerkelijk u betreffen is dan ook niet aangetoond. Dit terzijde, deze stukken betreffen uw studies maar hebben voor het overige geen uitstaans met uw asielrelaas. De documenten die u betreffende uw vader en broer N.(...) en hun werkzaamheden voorlegde, werden ook hierboven reeds besproken. De kopieën van foto's van uzelf, u met uw familieleden, u met uw collega's tijdens de voedselleveringen, u in vernielde guesthouse, u tijdens vergaderingen met uw vader en u op school, voegen ook niets toe aan voorgaande. Immers, wie de personen zijn met wie u op de foto's te zien bent en wat uw band is met deze personen blijkt niet uit de voorgelegde foto's. Bovendien spreken deze foto's zich ook geenszins uit over de redenen waarom u met deze personen staat afgebeeld. Kan hier overigens worden opgemerkt dat u op meerdere foto's, die u ter staving aanbrengt van gebeurtenissen die zich op verschillende tijdstippen zouden hebben voorgedaan - i.c. u tijdens de vergaderingen van uw vader, u met uw collega's van de voedselleveringen, u bij jullie vernielde guesthouse – vreemd genoeg in dezelfde (bruine) outfit te zien bent. Dit doet dan ook het vermoeden rijzen dat deze foto's allen op hetzelfde moment gemaakt werden. Ook de overige foto's waarop, naar u meent, uw vader en broer te zien zijn met andere personen, kunnen voorgaande appreciatie niet omvormen. Moet immers nogmaals worden herhaald dat uit de foto's totaal niet kan worden afgeleid wie de afgebeelde personen zijn, in welke hoedanigheid en met welke redenen zij samen op de foto's staan afgebeeld. Foto's kunnen bovendien makkelijk geënceneerd zijn en hebben derhalve sowieso dan ook quasi geen bewijswaarde. Dient hier bovendien nogmaals te worden benadrukt dat de foto's niet werden voorgelegd in het kader van geloofwaardige verklaringen en derhalve geen bewijswaarde hebben. De foto's waarop u te zien bent bij een vernield gebouw toont ook niet meer dan dat. Welk gebouw dat is, aan wie het toebehoort en op welke manier en wanneer het werd vernield, blijkt op geen enkele manier uit de voorgelegde foto's.

Hetzelfde kan worden opgemerkt aangaande de foto's betreffende uw vaders overlijden. Opnieuw blijkt uit deze stukken niet wie deze persoon is en wat uw band is met deze persoon én, zoals hierboven duidelijk werd aangetoond, slaagde u er niet in omtrent de beweerdde moord op uw vader, geloofwaardige en overtuigende verklaringen af te leggen. Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze foto's niet volstaan als

tastbaar en overtuigend begin van bewijs aangaande de moord op uw vader. Zelfs al zou het vaststaan dat deze stukken uw vader betreffen, quod non, dan kunnen deze foto's hoogstens aantonen dat hij om het leven kwam en begraven werd. Op welke manier hij stierf, wanneer en waar dit gebeurde, blijkt niet uit de voorgelegde stukken.

De foto's van uw moeder tonen voorts enkel een vrouw die zou zijn verwond. Op twee van de foto's is bovendien niet eens het gezicht van de betreffende vrouw te zien. Voor zover het al zou vaststaan dat deze foto's uw moeder betreffen, quod non, bevatten de foto's geen enkele informatie over het tijdstip en de omstandigheden waaronder zij zou zijn verwond. Dat zij, zoals u beweert, gewond raakte nadat ze door de Taliban die naar u kwam zoeken werd geslagen blijkt geenszins uit de foto's. Bovendien, de problemen die u en uw familie met de Taliban zouden hebben gekend werden ongeloofwaardig bevonden zodat evenmin nog enig geloof kan worden gehecht aan het uw beweringen dat uw moeder na uw vertrek uit het land nog door de Taliban werd lastiggevallen en geslagen.

Wat de foto's van uw broer Ni.(...) zijn werkzaamheden als journalist betreft, moet opnieuw worden opgemerkt dat de stukken geen informatie bevatten over de identiteit van deze persoon noch van uw band met hem. Dit terzijde, deze foto's hebben hoe dan ook geen uitstaans met u noch met uw relaas. U verklaarde bovendien ook zelf uitdrukkelijk dat u geen problemen kende omwille van uw broer Ni.(...) zijn (vermeende) werkzaamheden als journalist (zie CGVS1, p. 18 en CGVS2, p. 4 en 5).

De omslag van Aryana Speed Post en een omslag met verzendingsbewijs van DHL tonen verder aan dat uw post ontving, niets meer en niets minder.

De opmerkingen die u tot slot na uw tweede persoonlijk onderhoud overmaakte kunnen evenmin voorgaande appreciatie omvormen. Het betreffen immers twee loutere postfactum-aanpassingen en dit aangaande feiten waarvan reeds duidelijk werd aangetoond dat hieraan geen enkel geloof wordt gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen "48/2, 48/3, 48/4, 48/6, §5" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen "1, 2 en 3" van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de "algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel".

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan het asielrelaas en verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Dient te worden opgemerkt dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofd.

U verklaarde Afghanistan verlaten te hebben uit vrees voor uw leven en dit omwille van uw vaders en broers werkzaamheden voor de Afghaanse overheid. U werkte samen met uw vader. Jullie kenden reeds verschillende problemen met de taliban, i.c. jullie gasthuis werd vernield bij een bomaanslag, u werd beschoten en uw vader werd gedood. Ook na uw vertrek kwam de taliban nog meermaals bij uw moeder thuis naar u zoeken.

Om redenen die hieronder zullen worden uiteengezet moet echter besloten worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielaanspraak en vluchtmotieven.

Allereerst moet worden opgemerkt dat u zich bij uw aankomst in België ten onrechte als minderjarige liet registreren. U gaf als geboortedatum (...) 04.2007 op, en verklaarde bij aankomst in België 15 jaar oud te zijn (zie informatie in uw administratief dossier). Aangezien er twijfels bestonden omtrent uw beweerde minderjarigheid werd u aan een medisch onderzoek onderworpen, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St. Rafaël (Leuven). Resultaat van deze test toonde aan dat u op 13 juni 2022 een leeftijd had van 21,5 jaar, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie informatie in uw administratief dossier). Hieruit volgt dat u op 13 juni 2022 minstens 19,5 jaar oud was en dus hoe dan ook meerderjarig. Uw opmerking dat u wel de waarheid vertelde en dat u uw originele taskara voorlegde waarop dit vermeld staat (zie CGVS1, p. 6), kan hier geen ander licht op werpen. Dat u zichzelf onterecht als minderjarige liet registreren, en aldus op deze manier de Belgische asielinstanties poogde te misleiden, is niet ernstig en houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in voor de beoordeling van u gehele geloofwaardigheid. Het mag immers duidelijk zijn dat van iemand die, zoals u, beweert zijn land van herkomst omwille van een vrees voor zijn leven te hebben verlaten en stelt nood te hebben aan internationale bescherming in alle redelijkheid mag verwacht worden dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt aangaande zijn persoon.

De originele taskara die u voorlegde om uw beweerde minderjarigheid aan te tonen, kan niet overtuigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De vraag dringt zich overigens ook op waarom u, indien u daadwerkelijk meent dat het resultaat van het medisch onderzoek niet correct is en u wel degelijk minderjarig bent, niet in beroep bent gegaan tegen de u toegekende beslissing. U had hiertoe immers wel degelijk de mogelijkheid, en dit staat ook duidelijk aangegeven in de ‘kennisgeving’ die u vanuit de Federale Overheidsdienst Justitie werd overgemaakt (zie informatie in uw administratief dossier).

Dient voorts nog te worden opgemerkt dat u ook aangaande eerdere verzoeken om internationale bescherming, i.c. voor uw komst naar België, niet de waarheid vertelde. U ontkende elders om internationale bescherming te hebben verzocht (zie CGVS2, p. 25). Echter, uit informatie in uw administratief dossier blijkt dat u op 1 april 2022 een verzoek indiende in Bulgarije en op 18 april 2022 een verzoek indiende in Oostenrijk. U hiermee geconfronteerd bleef u ontkennen reeds eerder verzoeken om internationale bescherming te hebben ingediend. U zou in Bulgarije en Oostenrijk zijn opgepakt door de politie en naar een opvangcentrum zijn gebracht. U zou er gewoon vertrokken zijn en naar België zijn verder gereisd (zie CGVS2, p. 26). Dit betreft vooreerst een blote bewering die u niet kan staven. Dat u, die beweert omwille van een vrees voor uw leven Afghanistan te hebben verlaten, het verdere verloop van de procedures die u er opstartte niet afwachtte, minstens duidelijk ook niet de moeite nam u te informeren naar uw eventuele mogelijkheden om internationale bescherming te krijgen, is ook niet ernstig en wijst erop dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u geen prioriteit heeft.

Het gebrek aan waaraachtigheid van uw aanspraak en beweerde vrees voor vervolging blijkt voorts eens te meer uit volgende vaststellingen.

U verklaarde dat uw vader in Afghanistan betrokken was bij de kiescampagne van een vriend in het kader van de parlementsverkiezingen 2,5 à 3 jaar voor uw vertrek, vervolgens in 2019 werd gekozen als malek van jullie dorp en zich in 2020 aansloot bij het verzet. Uw vader werd gekozen als commandant en werkte in die hoedanigheid samen met de lokale politie en de Amerikanen. Uzelf zou gedurende 4 maanden uw vader geholpen hebben met het leveren van voedsel en water aan de post waar hij gestationeerd was. Verder verklaarde u dat uw broer jarenlang werkzaam was bij het leger. Omwille van jullie banden en samenwerking

met de overheid kenden jullie verschillende problemen, i.c. de taliban pleegde een bomaanslag op jullie guesthouse, u werd beschoten door de taliban en uw vader werd vermoord.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat ten eerste kan getwijfeld worden aan uw vaders beweerde aanstelling als malek van uw dorp.

U kwam dienaangaande niet verder dan het uiten van vage en weinig overtuigende verklaringen. U gevraagd hoe uw vader werd gekozen als malek van het dorp, stelde u dat hij gekozen werd door de dorpingen en de dorpsouderen. U gevraagd waarom hij specifiek werd gekozen, bleek u dit niet duidelijk te weten; misschien vertrouwden ze hem, zo stelt u. Uw vader had vroeger andere jobs en ze wisten dat hij de job van malek misschien kon (zie CGVS2, p. 5). Het mag al verbazen dat u niet duidelijk bleek te weten waarom net uw vader precies voor de functie van malek werd gekozen. Waarom ze uw vader zouden vertrouwen omwille van zijn vorige jobs – u bovendien eerder gevraagd naar uw vader zijn eventuele vroegere jobs noemde u overigens maar één job (zie CGVS1, p. 8) – is ook niet duidelijk. Blijkt immers dat uw vader voordien een eigen voedingswinkel had (zie CGVS1, p. 8). Op welke manier hij hiermee zijn vaardigheden als potentiële malek zou hebben kunnen aantonen, kan niet worden ingezien. U verder gevraagd wie de malek van uw dorp was voor uw vader werd aangesteld, bleek u dit niet weten. Dat u nog maar 13 jaar was toen uw vader werd aangesteld (zie CGVS2, p. 6), en dus mogelijks te jong om te weten wie voordien malek was, wordt in het licht van wat hierboven werd opgemerkt aangaande uw leeftijd niet aangenomen. Of de aanstelling tot malek al dan niet een levenslange functie was, wist u evenmin. U gevraagd naar zijn taken als malek haalde u enkel aan dat hij moest bemiddelen bij conflicten. U nogmaals gevraagd of uw vader nog taken had, stelde u dat hij ook lijsten opmaakte van arme mensen die dan werden overgemaakt aan het districtshuis zodat hij geld kon krijgen voor deze mensen. U dan gevraagd of dat zijn enige twee taken waren, haalde u dan plots nog een derde taak aan, i.c. als mensen bij het leger wilden dan hadden ze de handtekening en stempel van uw vader nodig (zie CGVS2, p. 6). Dat u telkens bijkomende taken opnoemde wanneer u hier herhaaldelijk naar werd gevraagd, is wel opmerkelijk. U gevraagd hoe zo'n bemiddeling verliep in geval van een conflict, bleek u dit niet te weten. U kwam niet verder dan op te merken dat uw vader samenzat met de twee partijen en tot een oplossing probeerde te komen. Ondanks uw verdere bewering dat uw vader soms wel over de bemiddelingen sprak, al vertelde hij geen discrete zaken, kon u slechts één conflict noemen waarbij hij zou bemiddeld hebben. Dit was niet zo'n discrete zaak, daarom vertelde hij wel over deze zaak maar niet over andere meer discrete zaken (zie CGVS2, p.7). Het is in deze dan toch opmerkelijk dat u van deze ene zaak waar u vader u wel over zou verteld hebben niet eens bleek te weten hoe dit conflict werd beslecht. U kwam niet verder dan vaagweg te stellen dat uw vader er was en dat het conflict werd opgelost (zie CGVS2, p. 8). U nog gevraagd wie er nog bij zo'n bemiddeling aanwezig was, naast de conflicterende partijen, bleek u dit ook niet duidelijk te kunnen aangeven. U stelde dat de dorpingen er zouden kunnen bij zijn, maar u wist het eigenlijk niet precies. Het mag evenwel duidelijk zijn dat het geen steek houdt dat uw vader u niets zou hebben verteld over de bemiddelingszaken waar hij bij betrokken was en dit omwille van de discretie, maar dat andere dorpingen dan wel aanwezig zouden zijn geweest bij dergelijke zaken. U voorts gevraagd of er ook stamleiders, dorpsouderen, ... aanwezig waren bij dergelijke bemiddelingen, had u er ook weer het gissen naar. U had geen informatie, zo stelde u, maar u vermoedt van wel CGVS2, p. 7).

Het hoeft geen betoog dat voorgaande vaststellingen de nodige vragen doen rijzen bij uw beweringen aangaande uw vaders werkzaamheden als malek in uw dorp. Gezien uw vader, naar u beweert, twee jaar lang deze functie zou hebben uitgeoefend én gelet op bovenstaande vaststellingen aangaande uw leeftijd – u blijkt minstens ruim vier jaar ouder te zijn dan u wil laten uitschijnen – kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u op een overtuigende manier over uw vaders werkzaamheden en taken zou kunnen vertellen. Dit niet in het minst daar uw beweerde problemen in Afghanistan mede aan deze functie zouden gelinkt zijn en aldus raken aan de kern van uw relaas.

Moet hier bovendien worden vastgesteld dat u van uw vaders functie als malek ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen. Alle voorgelegde documenten betreffen louter kopieën waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend temeer daar de authenticiteit van deze stukken niet kan worden nagegaan. De kopieën van de foto's kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande. Uit de voorgelegde foto's kan niet worden afgeleid wie de afgebeelde persoon is. Uit de print van de stempelafdrukken kan evenmin enige informatie worden afgeleid aangaande de persoon in kwestie en uw eventuele band met deze persoon. Dat u de oude taskara op naam van, naar u stelt, uw vader voorlegt, wijzigt hier ook niets aan. Immers, dit document betreft louter de persoonsgegevens van de op de taskara vermelde persoon maar spreekt zich op geen enkele manier uit over uw eventuele band met deze persoon. Ook al zou het ten andere vaststaan dat de voorgelegde foto's en taskara uw vader betreffen, quod non, dan nog wijzigt dit niets aan voorgaande. Immers, deze taskara en foto's spreken zich op geen enkele manier uit over de functie(s) die uw vader zou hebben gehad. Wat de brief van de rechtbank betreft kan nog worden opgemerkt dat dit een louter met de handgeschreven document betreft dat door éénieder of op eender welk

moment kan zijn opgesteld. Zoals reeds opgemerkt kunnen alle Afghaanse documenten bovendien makkelijk tegen betaling verkregen worden waardoor hun bewijswaarde sowieso quasi nihil is.

U verklaarde voorts dat uw vader zich medio 2020 aansloot bij het verzet en als commandant van zijn groep werd aangesteld. Echter, ook hier wist u geenszins te overtuigen.

U bleek vooreerst niet in staat hieromtrent duidelijke en overtuigende verklaringen af te leggen. U gevraagd hoe uw vader bij dit verzet terecht kwam, kwam u niet verder dan op te merken dat de overheid de mensen opriep naast hen te staan om de dorpen te verdedigen waarna uw vader sommige mensen van het dorp meenam en een groep oprichtte (zie CGVS1, p. 8). U later nogmaals gevraagd hoe uw vader precies bij die groepering terecht kwam en wie dat oprichtte, bleef u vaagweg herhalen dat groeperingen werden opgericht door de mensen en zo kwam uw vader erbij. Hoe het allemaal gebeurde weet u niet en hoe uw vader er juist bij betrokken raakte, daar heeft u ook geen informatie over (zie CGVS2, p. 12). Het is voorts ook opmerkelijk dat waar u aanvankelijk liet uitschijnen dat het uw vaders eigen keuze was om een verzetsgroep op te richten met een aantal mensen uit het dorp en dat iedereen dit vrijwillig kon kiezen (zie CGVS1, p. 8 en 10), u later liet optekenen dat uw vader door alle inwoners van het dorp gekozen werd om bij het verzet te gaan (zie CGVS1, p. 13). Ondanks uw verklaring dat uw vader samen met vijf dorpingen een groep vormde, kon u niet zeggen wie de vijf andere dorpingen waren. U gevraagd hoe het komt dat u niet kon aangeven wie de collega's van uw vader waren, haalde u aan dat het een grote regio is en u enkel uw familie en de dorpingen kent. U er hier dan op gewezen dat u nochtans verklaarde dat de vijf collega's van uw vader ook uit uw dorp afkomstig waren, ontweek u de vraag en herhaalde u nogmaals dat het een grote regio is en u niet iedereen kent (zie CGVS1, p. 9 en CGVS2, p. 13). U gevraagd of er nog andere mensen gestationeerd waren in de post waar uw vader werkte, moest u weerom het antwoord schuldig blijven (zie CGVS1, p. 9). Naast uw vaders werkpost zou voorts een Amerikaanse basis gevestigd zijn geweest. Echter, wat de naam van deze basis was en wie daar juist gestationeerd was, kon u dan weer niet zeggen (zie CGVS1, p. 9). U gevraagd naar uw vader zijn specifieke taken bij het verzet, kwam u ook niet verder dan het uiten van vage, algemene beweringen. Zo stelde u dat 'ze die plaats daar moesten beschermen'. U gevraagd of uw vader en zijn kompanen dan altijd daar op diezelfde plaats bleven en nogmaals gevraagd wat ze daar dan concreet deden, herhaalde u gewoon 'ze moesten het land beschermen, ze waren daar'. U gaf uiteindelijk aan er niet zoveel van te weten, ze waren daar om de mensen te verdedigen. Of er gevechten waren, weet u niet. Ze moesten ook zichzelf verdedigen (zie CGVS1, p. 9 en 10). U in het kader van uw tweede onderhoud nogmaals uitdrukkelijk gevraagd naar uw vaders taken binnen de verzetsgroep beperkte u zich tot de loutere opmerking dat uw vader commandant was en dat het zijn taak was om alles te vertellen aan de dorpingen, i.c. dat ze de overheid moesten steunen. U erop gewezen dat dit hetgene was wat uw vader aan de dorpingen zou hebben meegedeeld tijdens de vergaderingen in het dorp én u dan nogmaals expliciet gevraagd wat uw vader moest doen in de post waar hij gestationeerd was, bleef u gewoon zonder meer herhalen dat hij daar was met vijf collega's en dat hij samen ging met de buitenlanders. Als de Amerikanen ergens gingen, dan ging uw vader altijd mee. U gevraagd waar uw vader dan ging en wat hij er moest doen, antwoordde u naast de kwestie en beperkte u zich tot de opmerking 'al de opdrachten werden gegeven door de buitenlanders' (zie CGVS2, p. 13). Op welke plaatsen uw vader nog zoal kwam en hoe vaak hij zo op verplaatsing ging, wist u niet (zie CGVS2, p. 14). U kon ook slechts één verhaal of incident vertellen waar uw vader bij betrokken zou geweest zijn, i.c. een gevecht met de Taliban in Momanshahid (zie CGVS2, p. 14). Waar u bovendien in het kader van uw tweede onderhoud verklaarde dat uw vader altijd meeging op verplaatsing met de buitenlanders, bleek u in het kader van uw eerste onderhoud niet te weten of uw vader, met uitzondering van het ene gevecht in Momanshahid waar hij aan deelnam, nog ooit naar andere plaatsen meeging op verplaatsing (zie CGVS1, p. 15). U gewezen op deze ongerijmdheid herhaalde u gewoonweg te weten dat uw vader altijd deelnam (zie CGVS2, p. 14). Andere gevechten of regio's waar uw vader zou geweest zijn of waar hij aan deelnam, kon u op geen enkel moment noemen (zie CGVS2, p. 14). U gevraagd naar de samenwerking van de verzetsgroep met de overheid en hoe dit geregeld werd, moest u weerom stellen hierover geen informatie te hebben. Voor zover u weet kregen ze hun loon van de overheid. Of de mensen die zich aansloten bij deze groep dan ook eerst een opleiding konden volgen, onder meer om te leren omgaan met een wapen, wist u evenmin (zie CGVS1, p. 10). Gezien uw verklaringen dat uw vader commandant was, werd u gevraagd welk symbool hij had op zijn uniform. Opnieuw ontweek u de vraag en stelde u enkel dat hij hoofd van de groep was. U nogmaals uitdrukkelijk gevraagd welk symbool uw vader had, kwam u niet verder dan op te merken dat hij wel iets op zijn borst had, maar u wist uiteindelijk niet wat het was (zie CGVS1, p. 13).

U verklaringen overstijgen het vage en algemene niet en kunnen dan ook niet overtuigen. Dat uw vader als commandant van de verzetsgroep eveneens vergaderingen in het dorp organiseerde, waaraan ook u deelnam (zie CGVS2, p. 9), kan dan ook niet worden aangenomen. Dit blijkt voorts eens te meer uit volgende bevindingen. U werd herhaaldelijk gevraagd wie zoal bij deze vergaderingen aanwezig was, doch u bleef weerom vage antwoorden spuien. U antwoordde: 'de mensen van onze regio'. U gevraagd wie dat dan zoal waren, herhaalde u 'iedereen van onze regio'. U dan gevraagd namen te noemen van mensen die deelnamen, kon u er slechts twee noemen, i.c. N.(..) en W.(..), leerkrachten uit uw dorp (zie CGVS2, p. 9 en

10). U gevraagd welke personen, meer bepaald wat hun functie was, nog meer deelnamen aan de vergaderingen ontweek u weerom de vraag (zie CGVS2, p. 10). U de vraag nog een derde keer gesteld, merkte u uiteindelijk nog op dat ook een soort verantwoordelijke van de overheid, politie, aanwezig was. In tegenstelling tot uw eerdere bewering dat u slechts twee personen bij naam kende, bleek u nu plots ook deze persoon bij naam te kennen, i.c. A.(..) (zie CGVS2, p. 10). U er dan tot slot op gewezen dat deze vergaderingen de veiligheid van de regio betroffen en nógmaals gevraagd wie dan op zo'n vergadering aanwezig was, hield u het weerom op: "De mensen van het dorp die mijn vader hadden gekozen. Mijn vader moest spreken met hen" (zie CGVS2, p. 10). U kan met uw verklaringen geenszins overtuigen aanwezig te zijn geweest op vergaderingen die door uw vader, als commandant van de verzetsgroep, georganiseerd zouden zijn in het kader van de veiligheid van het dorp of regio. Ook deze bevinding haalt de waarachtigheid van uw beweringen aangaande uw vaders betrokkenheid bij het verzet duidelijk onderuit.

Er wordt van u niet verwacht dat u alle details over uw vaders werkzaamheden zou kunnen geven, doch er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u toch enige basiskennis zou hebben over uw vaders werkzaamheden bij de betreffende verzetsgroep. Dit gezien u zelf verklaarde heel blij te zijn geweest dat uw vader deze job deed en er aldus toch een zekere interesse van u in uw vaders werkzaamheden kan verondersteld worden (CGVS1, p. 14). Daarenboven zou u, omwille van uw vaders betrokkenheid bij deze groep én gezien uw eigen samenwerking met uw vader en zijn verzetsgroep – u zou gedurende vier maanden dagelijks naar de werkpost van uw vader zijn geweest om voedsel en water te leveren én aanwezig geweest zijn bij de vergaderingen die door uw vader zouden zijn georganiseerd – problemen hebben gekend in Afghanistan. Uw quasi onbestaande kennis raakt aan de kern van uw relaas en doet dan ook verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid en beweerd vrees.

U kan bovendien ook van uw vaders beweerd werkzaamheden bij het verzet geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorleggen. In navolging van wat hierboven reeds werd opgemerkt dient ook hier te worden onderlijnd dat uit de voorgelegde stukken, i.c. de badge van uw vader van de verzetsgroep en de foto's waarop uw vader tijdens bijeenkomsten te zien is, op geen enkele manier kan worden afgeleid dat deze stukken uw vader betreffen of afbeelden. Zoals hierboven reeds opgemerkt kan de oude taskara op naam van, naar u stelt, uw vader hier ook geen ander licht op werpen. De badge van de verzetsgroep betreft voorts een loutere kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien legde u dit document ook niet voor ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen (zie supra). Het is bovendien opmerkelijk dat de achterkant van de kaart in het Chinees is opgesteld en het opschrift 'Glue Card' vermeldt. De kopieën van de foto's van, naar u meent, uw vader tijdens vergaderingen, voegen ook niets wezenlijks toe. Foto's kunnen immers ook makkelijk geënceneerd zijn. Deze foto's spreken zich daarenboven hoe dan ook niet uit over het tijdstip en de reden van deze bijeenkomst(en) noch is uit de foto's enige informatie af te leiden over de hoedanigheid waaronder uw vader – voor zover het al zou vaststaan dat uw vader op deze foto's te zien is – bij deze bijeenkomsten aanwezig was.

Rekening houdende met voorgaande, mag het duidelijk zijn geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat uw vader werkzaam was bij het verzet. Logischerwijs volgt hieruit dat evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw beweerd samenwerking met uw vader in het kader van de voedselleveringen aan zijn werkpost en de problemen die u, alsook uw familie, mede omwille hiervan zou hebben gekend. Dit blijkt bovendien ook duidelijk uit de overige vaststellingen (zie infra).

U haalde voorts nog aan dat uw vader ook werkzaam was bij de kiescampagne van een vriend tijdens de parlementsverkiezingen twee à drie jaar voor uw vertrek uit het land. Uw verklaringen hierover bleken opnieuw maar weinig overtuigend. U kon niet precies aangeven wanneer uw vader bij deze campagne betrokken zou zijn geweest noch kon u verduidelijken wat zijn taken precies waren. Uw vader heeft deelgenomen aan de verkiezingen alsook aan de campagnes, zo stelde u. U gevraagd wat uw vader juist deed in het kader van de campagne stelde u het volgende: 'Hij had een kaart rond zijn nek en stond voor de deur waar de verkiezingen moesten gebeuren'. U nogmaals gevraagd wat hij precies moest doen in de aanloop naar de verkiezingen in het kader van de campagne, kon u hier niets over zeggen. U vervolgde nog dat elke parlementair zijn eigen comité had. U dan nog gevraagd wat uw vader zijn taken juist waren binnen dat comité moest u eveneens het antwoord schuldig blijven. U herinnert zich enkel dat hij voor de deur stond. Of de parlementair uiteindelijk verkozen werd, daar had u het gissen naar. U dacht echter van wel (zie CGVS2, p. 10 en 11). Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen aangaande deze activiteit van uw vader ook totaal niet kunnen overtuigen. Dat u bovendien van deze activiteit van uw vader met geen woord heeft gerept bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) spreekt verder boekdelen. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u, indien u daadwerkelijk meent (mede) omwille hiervan een nood te hebben aan internationale bescherming, hiervan wel degelijk ook reeds melding zou hebben gemaakt bij de DVZ. Dat u bij de DVZ weinig tijd had (zie CGVS2, p. 12), volstaat niet als verklaringen hiervoor. Immers, u bij aanvang van uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS gevraagd of u bij de DVZ alles in grote lijnen had kunnen aanbrengen, antwoordde u bevestigend: u vertelde er naar eigen zeggen wel alles maar geen details (zie CGVS1, p. 2 en 3). Het mag duidelijk zijn dat een eventuele betrokkenheid van uw vader bij een

verkiezingscampagne geenszins als een detail kan beschouwd worden indien u thans meent omwille van deze functie bij en samenwerking met een voormalige overheidsfunctionaris nood te hebben aan internationale bescherming.

Dat u een kleurenkopie van een badge betreffende uw vermeende vaders betrokkenheid bij de kiescampagne voorlegde kan duidelijk ook niets wijzigen aan voorgaande. In navolging van wat reeds herhaaldelijk werd opgemerkt kan de authenticiteit van deze kopie niet worden nagegaan én spreekt ook dit document zich hoe dan ook niet uit over wie de persoon op de badge is en wat uw eventuele band met deze persoon is. Dit document kan dan ook geenszins worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs betreffende uw vaders beweerde betrokkenheid bij een kiescampagne.

Wat er ook van zij, u blijkt in Afghanistan hoe dan ook nooit enig probleem te hebben gekend omwille van uw vaders (beweerde) betrokkenheid bij de verkiezingscampagne noch blijkt iemand anders van uw familie hierom ooit, en dit tot op heden, problemen te hebben gekend (zie CGVS2, p. 11). Dat het wel mogelijk is dat er problemen zouden zijn omwille hiervan (zie CGVS2, p. 12), kan logischerwijs niet volstaan.

Tot slot haalde u nog aan dat uw broer N.(...) jarenlang werkzaam was bij het Afghaans leger. U linkt uw problemen met de taliban eveneens aan dit profiel. Echter, ook hier moet worden opgemerkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen betreffende uw broer zijn jarenlange werkzaamheden in Helmand, en dit gezien uw weerom quasi onbestaande kennis hierover. Zo bleek u niet te weten wanneer uw broer bij het leger begon te werken noch kon u zeggen hoelang hij bij het leger werkzaam zou zijn geweest (zie CGVS1, p. 18). U bleek ook niet in staat duidelijk aan te geven welke rang(en) uw broer bij het leger zou gehad hebben. Zo verklaarde u aanvankelijk dat uw broer eerst gewoon soldaat was en later de graad van 'breedmal' kreeg. Later stelde u dat hij begon als officier alvorens hij breedmal werd (zie CGVS1, p. 18). U hier om verduidelijking gevraagd, paste u uw verklaringen weer aan en ontkende u dat uw broer officier was (zie CGVS1, p. 19). Beschikbare informatie toont aan dat 'breedmal' volgende rangen omvat, i.c. 'lance corporal', 'corporal', 'sergeant' en 'staff sergeant' (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). U gevraagd naar het logo van uw broer toen hij de functie van 'breedmal' had, beschreef u het logo van 'korporaal' (zie CGVS1, p. 20) en u legde in het kader van uw tweede onderhoud ook een foto voor van het betreffende logo (zie informatie in uw administratief dossier). U uitdrukkelijk gevraagd of uw broer ooit sergeant was bij het leger, stelde u echter uitdrukkelijk van niet (zie CGVS1, p. 21). Hieruit volgt dan ook dat u met uw verklaringen dat uw broer 'breedmal' was, aldus bedoelde dat hij 'korporaal'. Het mag in deze dan wel verbazen dat op de kopie van de legerbadge op naam van, naar u meent, uw broer staat aangegeven dat hij 'sergeant' was (zie informatie in uw administratief dossier). U verklaarde voorts dat uw broer altijd gestationeerd was in Helmand. U gevraagd naar de naam van de basis, bleek u die niet te kennen. Evenmin herkende u de naam van de basis wanneer u deze werd genoemd (zie CGVS1, p. 20 en 21). U gevraagd naar het werkschema van uw broer bleek u ook dit niet te weten. U later gevraagd of hij naar huis kwam, hoe vaak hij kwam en hoelang hij dan thuis bleef, verklaarde u dat hij één keer per jaar naar huis en dan voor een maand thuis bleef alvorens weer te vertrekken (zie CGVS1, p. 19). U dan gevraagd hoeveel keer hij zo naar huis kwam aangezien hij slechts één keer per jaar kwam, moest u het antwoord schuldig blijven. Nu klonk het bovendien dat hij de mogelijkheid had om één of twee keer per jaar naar huis te komen (zie CGVS1, p. 19). U verder gevraagd wat uw broer vertelde over zijn werk hield u het vaagweg op 'hij vertelde dat ze naar de gevechten gingen, dat ze hen ook aanvielen' (zie CGVS1, p. 19). Waar uw broer ging vechten, wist u niet. Of uw broer ook op andere plaatsen ging vechten dan in Helmand, was u ook niet duidelijk. U kon geen collega's noemen van uw broer en hoelang de opleiding duurde die hij volgde alvorens hij als militair werd tewerkgesteld, was u ook niet duidelijk. Evenmin kon u zeggen welke opleidingen uw broer zoals volgde (zie CGVS1, p. 19 en 20). Op de vraag of uw broer met een burgervliegtuig of een militair vliegtuig vanuit Helmand in verlof kwam naar huis, repliceerde u vaagweg dat hij met een groot vliegtuig kwam, misschien was het een militaire vliegtuig (zie CGVS1, p. 20). Het embleem van het korps waar uw broer bij tewerkgesteld was, kon u ook niet beschrijven. U gevraagd naar het logo van uw broer toen hij gewoon soldaat was, moest u voorts weerom het antwoord schuldig blijven (zie CGVS1, p. 21).

In het licht van al voorgaande vaststellingen moet dan ook besloten worden dat ook aangaande uw broer zijn beweerde werkzaamheden bezwaarlijk kan gesteld worden dat u overtuigend kon vertellen. Nochtans beroept u zich in het kader van uw verzoek eveneens ook op N.(...) zijn (beweerde) werkzaamheden bij het leger om uw vrees voor vervolging te staven. Er kan dan ook in alle redelijkheid verondersteld worden dat u dienaangaande wel degelijk duidelijke en overtuigende verklaringen zou kunnen afleggen.

Bovendien blijkt u ook hier weer niet in staat enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs te kunnen voorleggen. Zoals reeds hierboven aangehaald vermeldt de badge de rang 'sergeant' terwijl uw broer nooit deze rang zou hebben gehad volgens u (zie supra). Naast deze opmerkelijke vaststelling kan voorts nog worden opgemerkt dat alle voorgelegde stukken weerom louter kopieën betreffen waaraan, zoals reeds meermaals aangehaald, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Moet bovendien ook hier worden

opgemerkt dat op geen enkele manier uit de voorgelegde stukken kan worden afgeleid wie de persoon in kwestie is noch wat uw band is met deze persoon. U legde de stukken daarenboven ook duidelijk niet voor in het kader van overtuigende en geloofwaardige verklaringen. Al het voorgaande, in combinatie met de objectieve informatie waaruit duidelijk blijkt dat alle Afghaanse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden, maakt dat aan de voorgelegde stukken dan ook geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. De foto van het insigne van 'korporaal' dat u in het kader van uw tweede onderhoud voorlegde, voegt niets toe aan uw verklaringen. Dat dit een foto van het insigne van uw broer betreft, kan op geen enkele manier uit deze foto worden afgeleid.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de verschillende functies en activiteiten van uw vader noch aan uw broers voormalige werkzaamheden bij het Afghaans leger, wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die u en uw familie met de Taliban zouden hebben gekend omwille van jullie link met de voormalige Afghaanse overheid – er zou een aanslag gepleegd zijn op jullie guesthouse, u zou zijn beschoten toen u terugkwam van een voedsellevering aan uw vaders verzetsgroep, uw vader zou zijn vermoord en de Taliban zouden tot op heden naar u op zoek zijn – compleet onderuit gehaald. Ook volgende vaststellingen aangaande deze feiten wijzen er eens te meer op dat uw relaas elke waarachtigheid ontbeert.

Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets over de aanslag / vernieling van jullie guesthouse noch over de moord op uw vader. U verklaarde bij DVZ enkel dat u instond voor de voedselleveringen aan uw vaders werkpost, op een dag beschoten werd en vervolgens direct wegluchtte met uw broer (zie vragenlijst DVZ). U hierop gewezen haalde u aan dat u bij de DVZ niet veel tijd had en niet weet wat u allemaal vertelde. U zou bij aanvang van uw eerste gehoor ook gezegd hebben dat u bij de DVZ een fout maakte (zie CGVS2, p. 24). U kan geenszins overtuigen. Immers, u bij aanvang van uw eerste gehoor gevraagd naar uw interview bij de DVZ haalde u enkel aan dat er twee fouten in het verslag staan, i.c. het moment van u vertrek – voor of na de machtsovername – en de aanwezigheid van uw broer op het moment dat u zou zijn beschoten – hij was hier bij niet aanwezig terwijl in uw DVZ verslag vermeld staat dat hij wel samen was met u toen (zie CGVS1, p. 2). U hierop gewezen en voorgelezen wat u in het kader van uw eerste gehoor hierover verklaarde, merkte u op dat u dan misschien bent vergeten de moord van uw vader 'te corrigeren' (zie CGVS2, p. 24). Het hoeft geen betoog dat dit niet kan worden aangenomen. Immers, volgens wat u voor het CGVS verklaarde betrof de (beweerde) moord op uw vader *nét* de gebeurtenis op basis waarvan werd besloten dat u Afghanistan diende te verlaten. Er kan dan ook in alle ernst verwacht worden dat u deze gebeurtenis wel degelijk zou hebben aangehaald bij de DVZ, dan toch minstens bij aanvang van uw eerste gehoor zou hebben aangegeven dat dit essentiële element niet vermeld staat in het DVZ verslag. U nog uitdrukkelijk gevraagd naar de reden waarom u de aanslag op jullie guesthouse bij de DVZ niet vermeldde, bevestigde u eerst dat u dit inderdaad niet heeft aangehaald. U nogmaals gevraagd naar de reden hiertoe, haalde u aan dat u werd gezegd dat er weinig tijd was. U voegde er nog aan toe dat u wel foto's van jullie vernielde guesthouse voorlegde (zie CGVS2, p. 24). Ook dit kan totaal niet overtuigen. U haalde bij aanvang van uw eerste gehoor op het CGVS weliswaar aan dat u niet veel tijd had bij de DVZ maar u zou er wel **alle redenen** voor uw vertrek uit Afghanistan in grote lijnen verteld hebben, u haalde bij de DVZ enkel geen details aan (zie CGVS1, p. 2 en 3). Uw poging de flagrante omissies te weerleggen betreffen loutere postfactum verklaringen die duidelijk niet kunnen volstaan.

Dat u bovendien foto's van jullie vernielde guesthouse zou hebben voorgelegd bij de DVZ kan niet worden aangenomen, zoals duidelijk blijkt uit uw administratief dossier (zie 'ontvangstbewijs documenten' DVZ).

Naast deze flagrante omissies bleken uw verklaringen over uw beschieting, die u dan wel aanhaalde voor de DVZ, daarenboven niet te stroken met wat u voor het CGVS aanhaalde. Immers, waar u voor de DVZ verklaarde dat u na de beschieting direct wegluchtte met uw broer, verklaarde u voor het CGVS dat u na de beschieting naar huis ging en vervolgens uw werkzaamheden, i.c. de voedselleveringen, nog verderzette, dit tot aan de moord op uw vader (zie CGVS2, p. 20 en 21).

Wat de moord op uw vader betreft, blijken uw onderlinge verklaringen bij het CGVS ook niet met elkaar te stroken. Zo verklaarde u in het kader van uw eerste gehoor dat uw vader werd gedood toen hij zich van bij u thuis opnieuw naar de werkpost van de verzetsgroep begaf (zie CGVS1, 24). U situeerde dit nadat u zelf zou zijn beschoten (zie CGVS2, p. 18). U later tijdens het onderhoud gevraagd hoeveel tijd nadat u beschoten werd uw vader naar huis kwam, verklaarde u nu dat uw vader niet meer levend naar huis kwam. Hij was in dienst en was onderweg naar huis toen hij werd vermoord (zie CGVS2, p. 23). U gewezen op uw eerdere verklaringen paste u uw verklaringen aan. U merkte op: 'Nee, ik zeg nog steeds dat hij toen hij van huis naar het werk ging werd gedood' (zie CGVS2, p. 23). Dit is niet ernstig daar u eerder ook uitdrukkelijk verklaarde dat uw vader niet meer levend naar huis kwam nadat u werd beschoten (zie supra). Voorgaande vaststelling in combinatie met uw complete nalatigheid bij de DVZ de beweerde moord op uw vader te vermelden, bevestigen duidelijk de ongeloofwaardigheid van deze gebeurtenis.

Tot slot, doch niet in minst, dient nog te worden gewezen op verschillende onaannemelijkheden in uw verklaringen.

U verklaarde gedurende vier maanden dagelijks water en voedsel te hebben gebracht naar uw vaders werkpost. Uw vader zou u op een dag gezegd hebben dat u vanaf dat moment moest instaan voor de leveringen. U zou hierbij dagelijks worden bijgestaan door drie personen werkzaam in het districtshuis. Deze personen kwamen u elke dag op hetzelfde tijdstip bij u thuis ophalen en zij brachten u vervolgens terug naar huis. Tijdens een van deze ritten zouden jullie beschoten zijn door de Taliban. Vooreerst kan u niet verduidelijken waarom uw vader u op een bepaald moment de opdracht gaf te helpen met de voedsel- en waterleveringen. Immers, op het moment dat uw vader u hiertoe de opdracht zou gegeven hebben, zou hij zelf al acht maanden bij het verzet actief geweest zijn en werden de water- en voedselleveringen aldus gedurende die acht maanden dat uw bijstand niet vereist was op een andere manier geregeld. Wat er dan veranderde en waarom u plots na acht maanden geacht werd uw vader bij te staan, kan u niet verduidelijken. Uw vader zou u dat zo gezegd hebben en u aanvaardde dit zonder meer. U heeft uw vader hier nooit om enige uitleg gevraagd (zie CGVS2, p. 17 e.v.). Dit is niet ernstig. Zeker gezien het risico dat een dergelijke opdracht voor u met zich meebracht kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat jullie het hierover toch zouden gehad hebben. Verder kan ook totaal niet worden ingezien waarom uw bijstand bij deze beweerde voedsel- en waterleveringen vereist zou geweest zijn. U verklaarde dat uw vader wou dat u dit deed uit vrees dat er misschien gif in het voedsel zou gemengd worden. U deed deze leveringen echter niet alleen, maar werd dagelijks door mensen van de overheid, werkzaam bij het districtshuis, opgehaald en terug afgezet bij u thuis. Uw vader zou dit zo geregeld hebben als veiligheidsmaatregel voor u: uw vader kende deze mensen (CGVS1, p. 15 en 16). U laat met uw verklaringen uitschijnen dat uw vader deze mensen vertrouwde. Als uw vader deze mensen dan toch vertrouwde, kan niet worden ingezien waarom hij dan zou eisen dat u ook dagelijks uw leven zou wagen. Terzelfdertijd liet u echter ook optekenen dat sommige mensen van de overheid samenwerkten met de vijand; wie dat waren was niet geweten (CGVS1, p. 11). Hoe de bijstand door deze mensen dan een extra beveiliging voor u zou kunnen geweest zijn, is totaal onduidelijk. U hier naar gevraagd, gaf u overigens ook zelf toe dat uw 'begeleiders' of één van hen mogelijks met de vijand samenwerkten. U wist dat het levensgevaarlijk was maar had geen andere keuze (zie CGVS1, p. 16). Dat uw vader u aan een dergelijk risico zou blootstellen, is weerom niet ernstig.

De manier waarop de voedsel- en waterleveringen gebeurden snijdt ook geen hout. Iedereen in het dorp zou geweten hebben dat uw vader bij het verzet werkte alsook dat u dagelijks instond voor de voedselleveringen. Dat dit alles niet meer in het geheim gebeurde mag al ten eerste verbazen, zeker in het licht van uw eigen verklaringen dat men niet kon weten wie mogelijks wel of niet met de vijand samenwerkte (zie CGVS1, p. 16). Dat uw regio in handen van de overheid was en de Taliban er niet konden komen, kan jullie onvoorzichtigheid bij de beweerde dagelijkse voedselleveringen totaal niet verklaren. Immers, volgens uw verklaringen zou jullie guesthouse reeds vernield zijn voor u zou zijn beschoten. De Taliban zaten achter de aanslag op jullie guesthouse (zie CGVS2, p. 18). Hieruit blijkt aldus dat de Taliban wel degelijk de mogelijkheid hadden zich in uw dorp te begeven. Rekening houdende met uw eigen verklaringen dat men niet kon weten wie eventueel samenwerkte met de Taliban, houdt het dan ook volstrekt geen steek dat u zo openlijk dagelijks voedsel en water zou gaan leveren zijn. Dat u en uw begeleiders hierbij dan ook totaal geen veiligheidsmaatregelen in acht zouden nemen – u werd elke dag op hetzelfde uur opgehaald met een auto van de overheid, jullie namen elke dag dezelfde weg door Taliban-gebied en een uur later werd u terug thuis afgezet – tart elke verbeelding. Hiermee gaven jullie potentiële vijanden immers wel heel makkelijk de mogelijkheid jullie te treffen.

Dat u voorts de voedselleveringen zou zijn blijven verderzetten en uw vader, alsook uw broer nog in verlof naar huis kwam, dit tot aan de beweerde moord op uw vader, is eens te meer onaannemelijk indien uw verklaringen aangaande de overige problemen en werkzaamheden van uw vader en broer de waarheid betreffen. Immers, indien jullie guesthouse daadwerkelijk zou zijn vernield omwille van de vergaderingen die uw vader er hield in het kader van zijn activiteiten bij het verzet (zie CGVS2, p. 19) én ook u vervolgens zou zijn beschoten, kan toch in alle redelijkheid verondersteld worden dat uw vader alles in het werk zou gesteld hebben om zowel zichzelf alsook zijn gezin te beschermen. U gevraagd naar uw vaders reactie na de vernieling van jullie guesthouse stelde u: 'niets'. Jullie zouden ook niet eens de moeite genomen hebben uw broer N.(...) te verwittigen. Jullie wilden hem geen stress bezorgen (zie CGVS2, p. 23). Dat jullie, in de wetenschap dat de Taliban jullie in het vizier hadden, niet zouden hebben stilgestaan bij het feit dat uw broer mogelijks naar huis zou komen in verlof én bijgevolg ook zou kunnen worden aangevallen – iedereen in het dorp was immers op de hoogte van uw broer zijn werkzaamheden bij het leger (zie CGVS2, p. 4) en jullie konden niet weten wie potentieel meewerkte met de vijand (zie supra) – kan niet worden aangenomen in geval van een waarschijnlijk relaas. Uw vader zou ook zijn vergaderingen gewoon hebben verdergezet, dit op een veld naast het vernielde guesthouse. Veiligheidsmaatregelen nam hij niet, maar de mensen steunden hem. U en uw overige familieleden gaf hij de raad om voorzichtig te zijn. Uw vader zelf bleef ook nog elke maand naar huis komen (zie CGVS2, p. 19 en 20). Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen hier totaal niet kunnen overtuigen. U zou vervolgens beschoten zijn. Ook na deze gebeurtenis bleken jullie geen

maatregelen ter jullie bescherming te hebben genomen. Uw broer vroeg of de schoten voor jullie bedoeld waren en uw vader vroeg of u ok was. Verder zou uw vader u nog hebben aangeraden om 's nachts niet buiten te komen (zie CGVS2, p. 21). Hoe dit u zou hebben moeten beschermen kan niet worden ingezien gezien jullie guesthouse 's nachts door de Taliban zou zijn vernield. Tot slot zou uw vader er ook, nadat u zou zijn beschoten, geen graten in gezien hebben nogmaals naar huis te komen. Het totale gebrek aan logica in jullie manier van handelen doorheen uw hele relaas, wijst er duidelijk op dat aan de beweerde werkzaamheden van uw vader, broer alsook uzelf, én bijgevolg de problemen die jullie omwille hiervan zouden hebben gekend, niet het minste geloof kan worden gehecht. (...)

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. Uw taskara werd hierboven reeds besproken en er werd vastgesteld dat aan dit document geen bewijswaarde kan worden toegekend. Dat de overige stukken die u 'op uw naam' voorlegt, i.c. een studentenkaart en een diploma betreffende een Engelse cursus, daadwerkelijk u betreffen is dan ook niet aangetoond. Dit terzijde, deze stukken betreffen uw studies maar hebben voor het overige geen uitstaans met uw asielrelaas. De documenten die u betreffende uw vader en broer N.(...) en hun werkzaamheden voorlegde, werden ook hierboven reeds besproken. De kopieën van foto's van uzelf, u met uw familieleden, u met uw collega's tijdens de voedselleveringen, u in vernielde guesthouse, u tijdens vergaderingen met uw vader en u op school, voegen ook niets toe aan voorgaande. Immers, wie de personen zijn met wie u op de foto's te zien bent en wat uw band is met deze personen blijkt niet uit de voorgelegde foto's. Bovendien spreken deze foto's zich ook geenszins uit over de redenen waarom u met deze personen staat afgebeeld. Kan hier overigens worden opgemerkt dat u op meerdere foto's, die u ter staving aanbrengt van gebeurtenissen die zich op verschillende tijdstippen zouden hebben voorgedaan - i.c. u tijdens de vergaderingen van uw vader, u met uw collega's van de voedselleveringen, u bij jullie vernielde guesthouse – vreemd genoeg in dezelfde (bruine) outfit te zien bent. Dit doet dan ook het vermoeden rijzen dat deze foto's allen op hetzelfde moment gemaakt werden. Ook de overige foto's waarop, naar u meent, uw vader en broer te zien zijn met andere personen, kunnen voorgaande appreciatie niet omvormen. Moet immers nogmaals worden herhaald dat uit de foto's totaal niet kan worden afgeleid wie de afgebeelde personen zijn, in welke hoedanigheid en met welke redenen zij samen op de foto's staan afgebeeld. Foto's kunnen bovendien makkelijk geënceneerd zijn en hebben derhalve sowieso dan ook quasi geen bewijswaarde. Dient hier bovendien nogmaals te worden benadrukt dat de foto's niet werden voorgelegd in het kader van geloofwaardige verklaringen en derhalve geen bewijswaarde hebben. De foto's waarop u te zien bent bij een vernield gebouw toont ook niet meer dan dat. Welk gebouw dat is, aan wie het toebehoort en op welke manier en wanneer het werd vernield, blijkt op geen enkele manier uit de voorgelegde foto's.

Hetzelfde kan worden opgemerkt aangaande de foto's betreffende uw vaders overlijden. Opnieuw blijkt uit deze stukken niet wie deze persoon is en wat uw band is met deze persoon én, zoals hierboven duidelijk werd aangetoond, slaagde u er niet in omtrent de beweerde moord op uw vader, geloofwaardige en overtuigende verklaringen af te leggen. Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze foto's niet volstaan als tastbaar en overtuigend begin van bewijs aangaande de moord op uw vader. Zelfs al zou het vaststaan dat deze stukken uw vader betreffen, quod non, dan kunnen deze foto's hoogstens aantonen dat hij om het leven kwam en begraven werd. Op welke manier hij stierf, wanneer en waar dit gebeurde, blijkt niet uit de voorgelegde stukken.

De foto's van uw moeder tonen voorts enkel een vrouw die zou zijn verwond. Op twee van de foto's is bovendien niet eens het gezicht van de betreffende vrouw te zien. Voor zover het al zou vaststaan dat deze foto's uw moeder betreffen, quod non, bevatten de foto's geen enkele informatie over het tijdstip en de omstandigheden waaronder zij zou zijn verwond. Dat zij, zoals u beweert, gewond raakte nadat ze door de Taliban die naar u kwam zoeken werd geslagen blijkt geenszins uit de foto's. Bovendien, de problemen die u en uw familie met de Taliban zouden hebben gekend werden ongeloofwaardig bevonden zodat evenmin nog enig geloof kan worden gehecht aan het uw beweringen dat uw moeder na uw vertrek uit het land nog door de Taliban werd lastiggevallen en geslagen.

Wat de foto's van uw broer Ni.(...) zijn werkzaamheden als journalist betreft, moet opnieuw worden opgemerkt dat de stukken geen informatie bevatten over de identiteit van deze persoon noch van uw band met hem. Dit terzijde, deze foto's hebben hoe dan ook geen uitstaans met u noch met uw relaas. U verklaarde bovendien ook zelf uitdrukkelijk dat u geen problemen kende omwille van uw broer Ni.(...) zijn (vermeende) werkzaamheden als journalist (zie CGVS1, p. 18 en CGVS2, p. 4 en 5).

De omslag van Aryana Speed Post en een omslag met verzendingsbewijs van DHL tonen verder aan dat uw post ontving, niets meer en niets minder.

De opmerkingen die u tot slot na uw tweede persoonlijk onderhoud overmaakte kunnen evenmin voorgaande appreciatie omvormen. Het betreffen immers twee loutere postfactum-aanpassingen en dit aangaande feiten waarvan reeds duidelijk werd aangetoond dat hieraan geen enkel geloof wordt gehecht.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees voor vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden leeftijd van 15 jaar ten tijde van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming op 26 april 2022. Uit de beslissing tot leeftijdsbepaling van de Dienst Voogdij blijkt immers dat verzoeker op datum van 13 juni 2022 ouder is dan 18 jaar, waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. In zoverre hij kritiek uit op (de betrouwbaarheid van) het gevoerde leeftijdsonderzoek en de leeftijdsbepaling door de Dienst Voogdij, verwijzend naar verschillende rapporten, dient te worden opgemerkt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling en de daarvoor gehanteerde methode thans niet kan betwisten bij de Raad gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om, overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Uit niets kan blijken dat hij gebruik heeft gemaakt van deze mogelijkheid. Ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij dan ook vast.

Dat verzoeker zich bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming moedwillig als minderjarige voordeed en dus aanzienlijk jonger, meer bepaald minstens vierenhalf jaar, dan hij in werkelijkheid blijkt te zijn en dat hij hieraan blijft vasthouden, doet afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, kunnen de door verzoeker voorgelegde taskara, waarop zijn geboortedatum vermeld staat, de vaststelling niet weerleggen dat de wetenschappelijke leeftijd danig afwijkt van de door verzoeker opgegeven leeftijd ten tijde van het indienen van het verzoek om internationale bescherming. Ook blijkt uit de objectieve informatie, gevoegd bij het administratief dossier, dat Afghaanse (identiteits-) documenten weinig betrouwbaar zijn, gezien deze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten sowieso bijzonder relatief is.

In dit licht kon tevens worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal niet meer wist dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken zijn originele taskara had afgegeven en ging hij er in eerste instantie vanuit dat hij daar een fotokopie had afgegeven (Notities van het persoonlijk onderhoud van 5 juli 2023, p. 5). Uit zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker daar uitdrukkelijk aangaf dat zijn originele taskara nog in Afghanistan was achtergebleven (Verklaring DVZ, vraag 26). Het geheel van dergelijke vaststellingen draagt alleen maar bij aan de zeer beperkte bewijswaarde van het door verzoeker neergelegde document dat zijn leeftijd zou moeten staven.

De voorgaande vaststellingen inzake de leeftijd van verzoeker vormen, ofschoon op zich niet doorslaggevend om het verzoek om internationale bescherming af te wijzen, een negatieve indicatie voor zijn algemene geloofwaardigheid. Deze vaststellingen hebben ook gevolgen voor de context van het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas.

Waar hij meent dat zijn verklaringen voldoende bewijs leveren van de activiteiten van zijn vader, die de bron zijn van zijn huidige problemen en angsten en stelt dat hij zorgvuldig was om alle informatie waarover hij beschikte op te geven, zoals blijkt uit de lengte van de gesprekken en de uitvoerige ondervraging over de

functies die zijn vader bekleedde, kan hij de talrijke vaststellingen van de bestreden beslissing inzake de functies van zijn vader niet in een ander daglicht plaatsen. Een dergelijk algemeen betoog laat niet toe afbreuk te doen aan de concrete vaststellingen. Gelet op de uitvoerige ondervraging werd verzoeker net in de mogelijkheid gesteld omtrent de functies van zijn vader concrete, doorleefde en overtuigende informatie bij te brengen, waarin hij in geheel gebreke is gebleven, zoals afdoende blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing.

In weerwil van wat verzoeker lijkt voor te houden werden van hem geen details verwacht, maar kon gelet op zijn leeftijd en profiel doorleefde en overtuigende informatie over de functies van zijn vader worden verwacht te meer gezien verzoeker blijkens zijn eigen verklaringen ook rechtstreeks betrokken was bij de activiteiten van zijn vader. Het argument dat het in Afghanistan niet gebruikelijk is dat een vader diens zoon de redenen en omstandigheden van zijn activiteiten, schema of collega's uitlegt, kan dan ook niet volstaan teneinde de talrijke, gedetailleerde vaststellingen te verklaren of te verschonen.

De stelling dat zijn broer hem niet in vertrouwen heeft genomen, kan dan ook evenmin volstaan teneinde verzoekers gebrekkige kennis over de werkzaamheden van zijn broer te verklaren of te verschonen. De stelling dat hij reeds persoonlijk het doelwit is geweest van de taliban wordt door verzoeker dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker gaat in het verzoekschrift vervolgens uitgebreid in op zijn vermeende nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering, verwijst naar het hebben van romantische en seksuele relaties met partners van verschillende herkomst en brengt een bewijs van zijn schoolopleiding, het bewijs van werk, foto's die de bewijzen zijn van zijn integratie en dat hij muziek speelt bij. In de aanvullende nota die ter terechtzitting werd neergelegd geeft verzoeker een algemeen en theoretisch betoog onder verwijzing naar algemene informatie en voegt bij deze aanvullende nota foto's van verzoeker naar aanleiding van de opendeurdag van brandweer en politie in 2022, een schoolattest en een schoolrapport van 2023.

De Raad wijst er ook op dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden geviséerd en/of worden vervolgd.

Verzoeker brengt geen enkele concrete informatie bij, die op zijn persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat hij gezien zal worden als zijnde 'een ongelovige' en/of 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Verzoekende partij beperkt zich tot de bewering van het hebben van romantische en seksuele relaties met partners van verschillende herkomst, het bijbrengen van een bewijs van zijn schoolopleiding, het bewijs van werk, foto's die de bewijzen zijn van zijn integratie en dat hij muziek speelt, foto's van verzoeker naar aanleiding van de opendeurdag van brandweer en politie in 2022, een schoolattest en een schoolrapport van 2023 en een algemeen en theoretisch betoog onder verwijzing naar algemene informatie, maar hieruit alleen kan niet blijken, laat staan dat verzoekende partij dit aannemelijk maakt, dat zij tijdens haar verblijf alhier een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld die de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap, in Afghanistan heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt zij concreet aannemelijk dat haar een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of haar lokale gemeenschap. Verzoekende partij kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake de risico's voor teruggekeerde verwesterde Afghanen om aannemelijk te maken dat zij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België/Europa en inspanningen tot integratie maakt verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden is verwesterd of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan om die reden zal worden vervolgd.

Een loutere verwijzing naar haar verblijf in België volstaat geenszins om zulks aan te tonen. De Raad duidt erop dat uit zijn verklaringen en het leeftijdsonderzoek blijkt dat hij minstens achttien jaar oud was toen hij in 2021 Afghanistan verliet, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Uit niets blijkt dat verzoeker, na een verblijf van twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. Verzoekende partij moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen te meer blijkens zijn verklaringen blijkt dat hij nog in contact staat met een oom die hem documenten bezorgde (Notities van het persoonlijk onderhoud van 5 juli 2023, p. 3; Notities van het persoonlijk onderhoud van 31 juli 2023, p. 4). Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij waaruit zou blijken dat het contact met zijn oom, die hij via Whatsapp contacteerde, zou zijn weggevallen.

Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

De Raad besluit dat door verzoeker dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van zijn profiel en/of zijn verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift citeert uit algemene landeninformatie over het bewind van de taliban, hun strikte interpretatie van de sharia en de mensenrechtenschendingen en stigmatisering en vervolging door hun lokale gemeenschap alsook de situatie van terugkeerders, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

In zoverre verzoeker tevens wijst op rapporten die gewag maken van stigmatisering of uitstoting stipt de Raad vooreerst aan dat verstoting en stigmatisering slechts in uitzonderlijke gevallen als vervolging kunnen beschouwd worden. Te dezen heeft verzoeker, die na zijn vertrek contacten heeft kunnen onderhouden met zijn familie in Afghanistan, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag gemaakt van een dergelijke vrees en brengt hij gedurende de procedure voor de Raad evenmin concrete aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden.

Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoonde dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar zijn provincie Nangarhar als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift en aanvullende nota louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De verwijzing in de door verzoeker ter zitting neergelegde aanvullende nota naar cijfers omtrent het aantal terugkeerders en dat uit deze cijfers, zeker voor wat betreft de verwesterde jongeren of deze die aldus gepercipieerd riskeren te worden geen veilige terugkeermogelijkheden kunnen uit worden afgeleid, werpt hier, mede gelet op wat voorafgaat, geen ander licht op.

Daarnaast dient nog te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen (waar verzoekende partij in haar aanvullende nota die ter zitting werd neergelegd ook naar verwijst) en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

De huidige precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan, noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een

domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoekende partij. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede, die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoekende partij in casu persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Waar verzoekende partij in dit verband nog lijkt te menen dat de huidige situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van het arrest Sufi en Elmi van het EHRM, oordeelt de Raad dat zulks niet kan worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “Sufi en Elmi” is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een de-factoregering aanwezig, met de-factoministers en de-factofunctionarissen (EASO “Afghanistan. Country Focus” van januari 2022, p. 14-32; EUAA “Afghanistan security situation” van augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in “Sufi en Elmi”. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest “Sufi en Elmi” wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest “Sufi en Elmi” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “Sufi en Elmi” werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo’s of ngo’s op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Verzoekende partij wordt evenmin bijgetreden waar zij er in haar verzoekschrift op wijst dat het arrest “M’bodj” betrekking had op de specifieke situatie waarin een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt een onmenselijke of vernederende behandeling zou kunnen ondergaan indien hij naar zijn land van herkomst zou worden teruggezonden en dat het Hof van Justitie voor deze specifieke situatie de toepassing van de subsidiaire bescherming afhankelijk heeft gesteld van het bestaan van een opzettelijke ontneming van de zorg, maar dat de verantwoordelijkheid van de betrokken actoren niet al te strikt kan worden uitgelegd zonder de subsidiaire bescherming zinloos te maken. Het ontbreken van adequate gezondheidszorg in het land van herkomst betreft immers een aspect van de socio-economische situatie in een land, zodat de redenering in het arrest “M’bodj” in casu naar analogie kan worden toegepast.

Waar verzoekende partij ook hier verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoekende partij niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Verzoeker verwijst in de ter zitting bijgebrachte aanvullende nota naar informatie waaruit blijkt dat het Zweeds Comité op 15 maart 2024 haar activiteiten diende te staken omwille van stijgende spanningen na het verbranden van een Koran in Stockholm, dat het mandaat van UNAMA verlengd werd met één jaar precies omdat de nood van de bevolking nog zo hoog is, dat uit het verslag van UNAMA aan de Veiligheidsraad blijkt dat de situatie thans nog verslechterd is in Afghanistan en dit op vele vlakken, dat uit dit verslag tevens blijkt dat de taliban de controle op de verplaatsingen in het land vergroten door meer personeel aan te werven voor het bezetten van checkpoints, dat de situatie van de scholen eveneens verergert in die zin dat meer gewicht wordt gegeven aan Islamitische lessen, dat de veiligheidsincidenten toenemen, dat voormalig overheidspersoneel en familie geviséerd blijven, dat de situatie van de vrouwen er niet op verbeterd is, dat het bekomen van objectieve informatie problematisch blijft nu journalisten in uiterst moeilijke omstandigheden dienen te werken, dat het UNAMA rapport onder meer rapporteert dat verslaggeving tegen de facto autoriteiten één jaar gevangenisstraf oplevert, dat de gevangenen zo overvol zitten dat de leefomstandigheden aldaar beneden de menselijke waardigheid zijn, dat volgens het laatste verslag van UNAMA 69 % van de bevolking onder de armoedegrens leeft, dat de gedwongen terugkeerders uit de buurlanden de economische situatie er niet op verbeteren nu de werkloosheidscijfers de hoogte in gaan, dat

de economie duidelijk krimpt, dat de verwachtingen meer dan pessimistisch zijn en dat het risico in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen wel degelijk aan de taliban te wijten is.

In weerwil van wat verzoeker voorhoudt, is de Raad van oordeel dat uit het geheel van de beschikbare landeninformatie met inbegrip van deze die door verzoekende partij werd bijgebracht niet kan worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Opdat aan verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband evenwel op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, die door verzoekende partij in de aanvullende nota die zij ter terechtzitting neerlegde werd aangehaald, nog steeds actueel.

Verzoekende partij is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift alsook in de ter zitting neergelegde aanvullende nota voorts naar verschillende recente rapporten en tracht hiermee een actualisatie te geven van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Deze actualisatie van de landeninformatie ligt echter in de lijn van de voorgaande vaststellingen en doet daar dan ook geen afbreuk aan.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4. Omtrent de aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verzoekschrift en de ter zitting neergelegde aanvullende nota, dient nog in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. X; RvS 16 juli 2010, nr. X (c); RvS 18 december 2008, nr. X (c)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF